NIINKUIN MINÄ OLIN MOOSEKSEN KANSSA, NIIN MINÄ TULEN OLEMAAN SINUN KANSSASI

(As I Was With Moses, So Will I Be With Thee)
60-0911M · Jeffersonville, Indiana, USA, 11.9.1960

1 Jälleen ulkona tänä aamuna… [Tyhjä kohta nauhassa.] ...yön lepo. Toivon, että meillä kaikilla on se, ja tunnemme itsemme tänään rentoutuneiksi.

Ajattelin juuri, seistessäni siellä huoneessa, ja Billy Paulin täyttäessä kaksikymmentäviisi vuotta tänä aamuna. Muistan seisseeni tässä samassa saarnastuolissa kun... Frankie Weber, naapuri täällä, hän ja minä kävimme koulua yhdessä. Ja minä olin noin kahdenkymmenenyhden tai kahdenkymmenenkahden, luulisin, ja hän oli jo kahdenkymmenenviiden. Ja kun hän pani sisälle kaksikymmentäviisi senttiä, minä ajattelin: "Hyvänen aika, Frankie on melkein valmis kuolemaan, hän on niin vanha." Ajattelin: "Mitä minä tulen tekemään, kun tulen tuohon ikään, kun täytän kaksikymmentäviisi?" Ja nyt minun poikani on täyttämässä kaksikymmentäviisi vuotta.

2 Se vain osoittaa, kuinka aika pakenee pois, eikä odota ketään. Meidän täytyy työskennellä, kun vielä on päivä, sillä aika tulee, kun me emme enää voi työskennellä pidempään. Ja olen aina pitänyt tuosta Longfellown kirjoittamasta *Elämän psalmista*: "Erotessamme me jätämme taaksemme jalanjäljet ajan hiekalle." Meidän täytyy tehdä jalanjälkiä voidessamme vielä tehdä niitä, jokaisen meistä. Älkäämme tuhlatko yhtään päivää, vaan yrittäkäämme joka päivä tehdä parhaamme Hänen kunniakseen.

3 Herra antaa näkyjä, niin kuin me kaikki täällä olemme siitä varmoja. Ja noin kaksi viikkoa sitten minulle tuli outo näky ollessani käymässä Kentuckyssa. Sanoin seurueelle joka oli kanssani: "Jotakin on varmasti aikeissa tapahtua."

4 Noin kello kolmelta aamulla näin siellä huoneessa seisomassa edessäni miehen, joka oli hirvittävän tumma; ei sillä tavalla tumma kuin meidän rakkaat värilliset veljemme ja sisaremme ovat. Tämä mies oli erilai-

nen. Hänen ruumiinsa oli kuin ryppyistä rautaa, ja hän oli tulossa yrittäen suurin käsin tarttua minuun. Ja minulla oli suojanani vain pieni veitsi, josta ei ollut mitään hyötyä, en voinut suojella sillä itseäni. Niinpä Herra tuli jollakin tavalla ja auttoi minua pakenemaan tätä hirvittävän näköistä miestä. Niin oli kuin ryppyistä rautaa. Saatoin nähdä, hänen kohottaessaan kätensä, nuo suuret rypyt hänen ihossaan, kuin rauta liikkuen edes takaisin. Olettaisin, ettei edes luoti olisi voinut lävistää tuota hirvittävää kuorta, joka oli kuin joillakin eläimillä, kilpikonnalla tai jollakin sellaisella, ja joka peitti hänet. Ja hän tavoitteli minua. Minulla on hyvä ajatus siitä, mitä se merkitsee.

5 Mutta sitten viime tiistaiaamuna, noin kello kolmelta, jotakin muuta tapahtui. Olin kotonani, ja siellä huoneessa seisoi edessäni Jumalallinen, joka puhui sanoja, joita en ymmärtänyt. Ja aika, jonka Hän määräsi, on lähes käsillä. Minä en kuullut Häntä kunnolla, mutta Hän oli Jumalallinen. Ja Hän sanoi: "Vielä seitsemän päivää, ja sinä tulet seisomaan, niin kuin Mooses seisoi", tai "olemaan niin kuin Mooses oli", tai jotakin koskien Moosesta. Se jättää minulle vielä yhden päivän aikaa, tämän päivän jälkeen. Minä en tiedä mitä se merkitsee. Minä tiedän, että Hän tulee täyttämään sen, mitä se onkin. "Sinä tulet seisomaan kuin", tai "täytyy seistä kuin", tai "olla kuin Mooses". Se oli jotakin, joka koski Moosesta. Minä en koskaan ajatellut siitä kovinkaan paljoa. Kerroin perheelleni ja joillekin rakkailleni, että näin tämän Jumalallisen, joka kuitenkin puhui kuin mies.

6 Ja sitten huomasin, että eilen iltaista Sanomaa varten, Herra antoi minun valita Mooseksen. Ja tänä aamuna se on Mooses ja hänen seuraajansa. Ja Kirjoitus, jota aiomme lähestyä tänä aamuna, koskee Moosesta ja Joosuaa. Ja tämä Kirjoitus, Joosuan kirjan 1. luku, on aina ollut hyvin huomattava Kirjoitus. En ole koskaan elämässäni saarnannut siitä, mutta tulen yrittämään sitä tänä aamuna.

7 Mutta noin kaksi vuotta sitten, näin huoneessani Raamatun laskeutuvan alas ja pysähtyvän eteeni. Ja yläpuolelta tuli Käsi, joka käänsi sivuja ja avasi esiin Joosua 1:n. Sitten sormi seurasi tekstiä jakeesta 1 alkaen jakeeseen 9 ja pysähtyi, edeten hitaasti. Olen odottanut tämän hetken tuloa, jolloin tuntisin Jumalan tahdoksi, että minun tulisi puhua siitä.

8 Älkää nyt unohtako iltakokousta, jos voitte tulla. Mutta jos teillä on seurakuntia, jotka tarvitsevat teitä, niin me tietenkin suosittelemme teille omaa seurakuntaanne.

9 Tänä aamuna me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta välittömästi Sanoman jälkeen. Ja luulisin, että sitä seuraa kastetilaisuus.

10 Ja tänä iltana, jos Herra tahtoo, haluan saarnata aiheesta *Viisi pettämätöntä kirjoituksenmukaista Seurakunnan tuntomerkkiä*", ja meidän suhteestamme Siihen. Mikä on meidän suhteemme Uuden Testamentin Seurakuntaan. Ja kokous alkaa laulukokouksella kello 7:30, ja minä yritän olla saarnastuolissa kello kahdeksalta. Ja jos on Herran tahto, tulemme lopettamaan yhdeksän kolmekymmentä.

11 Ja sitten luotan siihen, että mikään näistä sanoista tänään… Kun tulen saamaani tehtävään, niin keneltäkään se ei jää näkemättä, koska on hyvin tärkeätä, että te panette syrjään nyt kaiken ja ajattelette, kun odotamme Pyhää Henkeä.

12 Ennen kuin lähestymme tätä ihmeellistä ja suloista Sanaa, pyydän hyvää ystävääni ja kanssatyöntekijääni, tri Lee Vayleä, jos hän nousisi seisomaan ja johtaisi meitä rukoukseen, meidän avatessamme Sanan. Veli Vayle. [Veli Lee Vayle alkaa rukoilla, ja sitten on tyhjä kohta nauhassa.] Kiitos sinulle, veli Vayle, tuosta innoittavasta rukouksesta Jumalalle.

13 Ja nyt menkäämme Kirjoituksiin. Olisi niin paljon puhuttavaa, mutta monet seisovat seinien vierillä ja eteisissä. Minä uskon, että me olemme kasvotusten uuden päivänkoiton kansaa. Nyt, lukeaksemme Kirjoitusta tänä aamuna, menkäämme Joosuan 1. lukuun. Ja me tulemme lukemaan Joosuan 1. luvun yhdeksän ensimmäistä jaetta.

14 Tämä Sanoma nauhoitetaan ja tullaan lähettämään maailman moniin osiin. Haluan ihmisten kaikkialla maailmassa, joiden edessä Herra on antanut minulle suosion, ja te, joiden silmissä olen löytänyt armon; sanon tämän tänä aamuna, koska tulevaisuudessa toivon tulevani teidän seurakuntaanne ja kokoukseenne, niin että edeltäkäsin tietäisitte, mitä Herra Jumala on tehnyt, voidaksenne tuntea Totuuden. Ja niin kuin Jeesus sanoi: "Totuus on tekevä teidät vapaaksi."

15 Luemme nyt Joosuan 1. luvusta.

> *Nyt Mooseksen HERRAN palvelijan kuoleman jälkeen tapahtui, että HERRA puhui Joosualle Nuunin pojalle, Mooseksen palvelijalle, sanoen:*
>
> *Mooses minun palvelijani on kuollut, nyt sen vuoksi nouse, mene tämän Jordanin yli, sinä, ja kaikki tämä kansa maahan, jonka minä annan heille, Israelin lapsille.*

Jokaisen paikan, johon jalkapohjanne astuvat, sen minä olen antanut teille, niin kuin minä sanoin Moosekselle.

Erämaasta ja tästä Libanonista aina suureen virtaan, Eufrat virtaa saakka, koko heettiläisten maa, ja suureen mereen asti, auringonlaskuun päin, on oleva teidän rajanne.

Kukaan ei ole kykenevä seisomaan sinun edessäsi kaikkina elämäsi päivinä: niin kuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä tulen olemaan sinun kanssasi: minä en tule pettämään sinua, enkä hylkäämään sinua.

Ole luja ja rohkea: sillä tälle kansalle sinä jaat perinnöksi sen maan, jonka minä vannoin heidän isillensä antavani heille.

Ole vain sinä luja ja hyvin rohkea, että voisit tarkata tehdäksesi koko sen lain mukaan, jonka Mooses minun palvelijani käski sinulle: älä käänny siitä oikealle kädelle tai vasemmalle, että sinä voisit menestyä minne tahansa sinä menetkin.

Tämän lain kirjan ei tule poistua sinun suustasi; vaan sinun tulee mietiskellä sitä päivin ja öin, että voisit tarkata tehdäksesi kaiken sen mukaisesti, mitä on kirjoitettuna siinä: sillä silloin sinä olet tekevä tiesi menestykselliseksi, ja silloin sinulla on oleva hyvä menestys.

16 Ja suunnilleen keskellä 5. jaetta on kirjoitettuna: *Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi.* Sen haluan ottaa tekstikseni. Haluaisin odottaa muutaman hetken ja kiinnittää huomionne tuohon: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin tulen Minä olemaan sinun kanssasi."

17 Eilen illalla me matkasimme Israelin lasten kanssa koko matkan Egyptistä, kunnes tulimme heidän kanssaan Kades-Barneaan. Mikä suuri opetus se olikaan! Mikä suuri asia, kun seurasimme luonnollista seurakuntaa esikuvana hengellisestä seurakunnasta. Kuten Jumala toimi Israelin kanssa luonnollisessa mielessä, Hän nyt toimii hengellisessä mielessä seurakunnan kanssa, kutsuen pakanoista ulos kansan Nimellensä. Ne ovat rinnastettavissa toinen toiseensa. Kaikki mitä Jumala teki heille; kaikki, mitä Jumala teki heidän puolestansa; ja kaikki, mitä he tekivät vastaukseksi Hänelle, ovat meille esimerkkinä. Ja tähän asti me näemme, että Sana on täytetty tarkalleen samoin. Kuinka luonnollisessa mielessä, kun he saivat voiton tai kaksi, he asettuivat aloilleen ja iloitsivat ja huusivat ja tanssivat ja ylistivät Jumalaa; aivan samoin teki seurakunta, ja on nyt odottanut neljäkymmentä vuotta jotakin muuta avautuvaksi.

18 Ja ajatellessamme Moosesta, tätä suurta Herran palvelijaa, hänen syntymäänsä, syntymäpaikkaansa, kuinka Jumala valitsi hänet työtään varten jo syntymästään. Ja hänen elämänsä oli hyvin vaikeaa elää. Koska hän oli mies, hän halusi elää sen yhdellä tavalla, ja Jumalan Henki johti sitä toiseen suuntaan. Minkä typerältä näyttävän päätöksen hän tekikään, kun hänellä oli jalka valtaistuimella, ollakseen maailman perillinen, ja sitten hän valitsi toisen puolen, ja tuli hylkiöksi tai harhailijaksi. Järkevästi katsoen se näyttäisi tyhmältä valinnalta.

19 Mutta me löydämme suuren opetuksen tästä. Että miehet, jotka seuraavat Henkeä, ovat järjettömiä maailman mielestä, koska he ovat toisesta Kuningaskunnasta, ja Henki johtaa heitä toisella tavalla. Ja Jumala, salli sen olla minä ja kaikki teistä, että seuraisimme Hengen johdatusta, mistään välittämättä, tarkaten Jumalan lupausta, odottaen sen täyttymistä.

20 Ja sen juuri Mooses teki. Faarao luki samoja Kirjoituksia kuin Mooseskin. Faarao vain katsoi sitä toisella tavalla. Mooses katsoi samoja ihmisiä kuin Faaraokin. Faarao näki heidät orjina ja mudassa-tonkijoina. Mooses oli nähnyt heidät kutsuttuina ja valittuina.

21 Sillä tavalla minä haluan nähdä elävän Jumalan Seurakunnan, en joukkona fanaatikkoja tai hylkiöitä, vaan Jumalan valittuina; voidakseni kyetä antamaan elämäni, niin kuin Mooses teki, tämän suuren Seurakunnan puolesta, ja Asian puolesta.

22 Nyt me näemme, että Mooses oli kutsuttu. Ja kun hänelle oli annettu tehtävä, hän epäonnistui tehtävässänsä, yrittämällä tehdä sen tavalla, jonka hän ajatteli olevan paras.

23 Siksi se jälleen opettaa meille, että me emme voi ottaa sitä, minkä me ajattelemme olevan paras, tai minkä joku mies ajattelee olevan paras, vaan meidän täytyy ottaa se tavalla, jonka Jumala on sanonut olevan paras. Ottakaa se sillä tavalla, jonka Jumala on sanonut.

24 Ja epäonnistumisessaan, me näemme hänen pakenevan faaraon kasvojen edestä, erämaahan, jossa hän nai Jetron tyttären Sipporan. Ja siellä tämä synnytti hänelle pojan, Gersomin. Sitten hän asettui aloilleen hiljaisuudessa ja rauhassa, hoitelemaan lampaita.

25 Mutta yhtenä päivänä, Jumala kuuli kansansa huudon ja muisti liittonsa noiden ihmisten kansaa. Eikä vain sitä, vaan Hän myöskin muisti, että Hänellä oli palvelija, jonka Hän oli kutsunut ja valinnut, ja että Hä-

nellä oli liitto tuon palvelijan kanssa. Ja Jumala ei tule koskaan muuttamaan liittoansa, tai muuttamaan halujansa tai yhtään mitään. Jumala tulee aina pitämään lupauksensa. Vaikkakin Mooses oli epäonnistunut ja tehnyt sitä, mikä oli väärin, kuitenkin Jumala piti liittonsa. Kun Jumala kutsuu miehen tekemään jotakin, tämän täytyy tehdä se, yksinkertaisesti on pakko tehdä se.

26 Joku kysyi minulta jokin aika sitten: "Tulisiko meidän nyt etsiä lahjojamme palvelustehtäväämme varten?" He olivat joitakin metodistiveljiä, jotka olivat juuri saaneet Pyhän Hengen.

27 Minä sanoin: "Ei, älkää tehkö sitä. Kun teette sen, silloin Jumala ei voi käyttää teitä." Minä sanoin: "Ainoa asia, mitä tehdä, on vain mennä eteenpäin ja olla kristitty. Jos Jumala on kutsunut teidät, silloin Hän tulee asettamaan teidät aivan tarkalleen sille paikalle, johon te kuulutte."

28 Tavallisesti nuo, jotka etsivät ja yrittävät saada asioita, jos Jumala antaisi heille jotakin, tulisivat he enemmän tai vähemmän ylpistymään siitä. Tavallisesti, jos Jumala kutsuu jonkun miehen, on hän tavallisesti joku, joka yrittää paeta Jumalaa, kuten Mooses ja Paavali ja jotkut muut, he yrittävät päästä pakoon tuota kutsua.

29 Mutta me näemme tässä, että Jumala, kaikista epäonnistumisista huolimatta, joita Mooseksella oli, Hänellä yhä oli kätensä hänen yllään. Ja Hän kutsui hänet palvelukseensa, kutsuen hänet hänen tehtäväänsä. Ja mikä lohdutus sen onkaan täytynyt olla Joosualle, kun hän kuuli Jumalan sanovan: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi."

30 Vaikkakin minä yrittäessäni epäonnistun, ei Jumala tule jättämään minua. Minulla ei ole paljoakaan luottamusta kehenkään, joka on liian peloissaan tehdäkseen jotakin. Minä haluan, että minut mieluummin löydetään epäonnistuneena, kuin että olisin liian laiska yrittämään.

31 Erään kerran sanottiin *Ballard & Ballard Jauhoyhtiön* palkanneen erään miehen, joka oli juuri aikeissa kirjoittaa nimensä työsopimukseen, eikä tuolla miehellä ollut pyyhekumia kynänsä päässä. Ja herra Ballard kysyi häneltä: "Miksi sinulla ei ole pyyhekumia?"

Hän sanoi: "Minä en tee virheitä."

32 Hän sanoi: "Silloin minä en voi käyttää sinua. Sillä jos sinä et tee virheitä, silloin sinä et työskentelekään." Se on totta.

33 Jumala ei pidä teitä vastuussa virheistänne. Hän pitää teidät vastuus-

sa tahdostanne; tahallisesta synnistä. "Joka tahallaan tekee syntiä, sen jälkeen kun hän on saanut tiedon Totuudesta." Mutta mies, joka tulee tekemään jotakin, tulee myös kömmähtämään, hän tulee kaatumaan. Hän tulee tekemään virheitä. Mutta jos hän on todella jumalallisesti kutsuttu, ja Jumala on hänen sydämessään, hän tulee nousemaan jälleen.

34 Eräs pieni mies ja hänen vaimonsa, joilla oli tapana käydä täällä seurakunnassa vuosia sitten, ja voi olla, että he ovat täällä tänä aamuna. Heillä oli tapana laulaa erästä laulua, joka innoitti minua, ja se menee jotenkin tällä tavalla:

Anna minulle anteeksi, Herra, ja koeta minua vielä kerran,
Tulen olemaan Sinun, jos Sinä tulet olemaan minun;
Jos minä kaadun tai jos minä epäonnistun, salli minun nousta ja yrittää uudestaan.
Anna minulle anteeksi, Herra, ja koeta minua vielä kerran.

35 Minä pidän siitä. Sillä kuka tahansa hyvä soturi tulee haavoittumaan tai loukkaantumaan. Mutta jos hän yhä on sotilas, ja hänellä on tarkoitus ja jotakin, minkä puolesta taistella, niin hän tulee nousemaan jälleen ja yrittämään uudestaan. Jokainen hyvä ristinsotilas tulee tekemään samoin.

36 Ja Joosua, joka oli uusi armeijan komentaja, sen jälkeen kun Mooses oli kuollut, oli nähnyt Jumalan pysyneen Mooseksen kanssa hänen virheissänsä ja tukenut hänen tehtäväänsä.

37 Ei ollut väliä sillä, mitä Mooses oli tehnyt, Jumala kunnioitti Mooseksen virkaa. Hän oli profeetta, hän oli yläpuolella kaikkien profeettojen, hän oli itse asiassa enemmän kuin yksikään profeetta, joita heillä on ollut. Kun hänen oma sisarensa nauroi häntä siksi, että hän oli nainut tämän etiopialaisen tytön; Jumala kutsui heidät yhteen ja sanoi: "Ettekö te pelkää Jumalaa?" Hän sanoi: "Jos keskuudessanne on joku, joka on hengellinen tai profeetta, niin Minä tulen puhumaan hänelle näyissä ja teen itseni tunnetuksi hänelle unissa. Mutta niin ei ole Mooseksen kanssa; hänen kanssaan Minä puhun suusta korvaan. Ettekö te pelkää Jumalaa?"

38 Näettekö, ei ole hyvä polkea Jumalan ihmisten päälle. Te loukkaatte Häntä, kun te teette niin. Jumala oli antanut tehtävän Moosekselle; hänen epäonnistumisensa eivät merkinneet mitään. Jumala tunsi hänen sydämensä.

39 Ja erään kerran Mooseksen valittaessa, että hänellä oli liiaksi tehtä-

vää, otti Jumala Henkensä ja jakoi sen seitsemänkymmenen kesken. Eikä heillä yhteensä ollut yhtään enempää Henkeä kuin heillä oli alussakaan. Heillä oli vain enemmän koneistoa, mutta sama määrä Henkeä.

40 Jumala voi panna koko Henkensä yhden miehen ylle, jos Hän haluaa, tai Hän voi jakaa sen tuhansien kesken, jos Hän haluaa. Yhtenä päivänä Hän pani koko Henkensä erään Miehen ylle, jota kutsuttiin Jeesukseksi, nyt Hän on hajottanut sen kautta Seurakuntansa kaikkialle. Jumala pitäytyy antamaansa tehtävään.

41 Nyt Joosua, tuo uusi soturi. Heitä oli nyt jäljellä vain kaksi, niistä, jotka olivat lähteneet luvattua maata kohden, ja he olivat Joosua ja Kaaleb. Joosua oli nyt uusi päällikkö johtamaan armeijaa, toiseksi lähinnä sitä paikkaa, jossa tuo suuri mies Mooses oli seissyt. Se ei ollut mikään pieni tehtävä.

42 Ja ajattelen sitä, kuinka Jumalan kutsuma saarnaaja tänään, on kutsuttu seisomaan niissä jalanjäljissä, joissa Jeesus seisoi, mikä käsky! Mikä tehtävä, mutta jokaiselle Jumalan kutsumalle on annettu tehtäväksi seistä tuolla samalla paikalla. “Minä tulen olonaan teidän kanssanne, ja teissä, tien loppuun asti.” Jokainen saarnaaja on kutsuttu seisomaan siinä, missä Hän seisoisi. “Niitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä.” Jokainen palvelija on Jumalan virkaansa asettama, ja hänen on käsketty seistä Jeesuksen Kristuksen jalanjäljissä, ja suorittamaan tehtäviä, joita Jeesus teki. Se on melkoinen käsky!

43 Ja miltä sen onkaan täytynyt tuntua, kun Joosua seisoi siellä tuona aamuna, puhuen Jumalalle. Hän sanoi: “Minä en tule pettämään sinua; ja niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin minä tulen olemaan sinun kanssasi; kukaan ei ole kykenevä seisomaan edessäsi kaikkina elämäsi päivinä. Minä tulen hävittämään ja jakamaan. Minä tulen selvittämään tien. Ole vain luja ja rohkea. Älä murehdi. Älä ole peloissasi. Minä olen sinun kanssasi, ja Minä tulen viemään sinut lävitse.” Mikä tehtävä annettavaksi tälle uudelle miehelle nimeltään Joosua!

44 Tässä olisi nyt paljon esikuvia joihin voisimme mennä, mutta me tulemme ohittamaan joitakin niistä. Esimerkiksi, niin kuin Mooses tuossa seurakunta ajanjaksossa toi heidät Siinaille; josta puhuimme eilen illalla. Mooseksen ei sallittu viedä Israelin lapsin ylitse luvattuun maahan, koska hän oli epäonnistunut.

45 Ja seurakuntaorganisaatio, kirkkokunta on epäonnistunut. Ne eivät

tule viemään Seurakuntaa ylitse! Jumala tulee nostamaan esiin uuden systeemin, kirkkokuntiin kuulumattoman systeemin, joka Jumalan voimalla tulee viemään Seurakunnan luvattuun maahan. Organisaatiot ja kirkkokunnat ovat sekoittaneet Sen; kukin oman teologiansa mukaan, kukin oman ajatustapansa mukaan. Mutta Jumala tulee ottamaan Pyhän Henkensä ja nostamaan esiin joosuoitansa, jotka tulevat viemään Seurakunnan lupaukseen; joilla ei ole mitään kirkkokunnallisia siteitä minnekään, vaan vievät ylitse Hänen Seurakuntansa.

46 Mooses oli epäonnistunut; hän oli lainantaja. Ja Joosua oli kutsuttu armosta, ja hän vei seurakunnan eteenpäin.

47 Me näemme myöskin, että Joosua, tuntien saamansa tehtävän, ja tietäen, että se oli hänen kädessänsä, että Jumala oli kutsunut suorittamaan tehtävän, jossa hänen ei tullut epäonnistua, hän vaelsi varoen Jumalan edessä. Ja kun hän oli kutsunut ihmiset yhteen ja kertonut heille, että Jumala oli asettanut hänelle tehtävän, niin tarkatkaa ihmisten esittämää vaatimusta. He sanoivat: "Me tulemme seuraamaan sinua niin kuin me seurasimme Moosesta; jos me voimme nähdä saman asian, joka seurasi Moosesta, seuraavan sinua. Ole vain luja ja rohkea."

48 Sen tulisi olla jokaisen uudestisyntyneen henkilön vaatimuksena tänään. Jos meitä on pyydetty seuraamaan jotakin; silloin antakaa meidän nähdä merkkien seuraavan uskovaista, niin kuin Jeesus sanoi: "Asioita, joita Minä teen, olette myös te tekevä."

49 Ja pyysin teitä aikaisemmin olemaan varmat siitä, että hengellinen sydämenne on avoinna tänä aamuna, koska luotan siihen, että tulette ymmärtämään, mitä tarkoitan sanoa. Täällä istuu tänä aamuna ihmisiä eri kirkkokunnista, kaikenkaltaisista organisaatioista, eri tyyppisistä katolilaisista ja protestanteista, ja niinpä se tietenkin tullaan paljastamaan Hengellä täytetyille.

50 Joosuan täytyi nyt ottaa tämä komennus, päällikkyys. Ihmiset sanoivat: "Olkoon Jumala kanssasi niin kuin Hän oli Mooseksen kanssa, ja me tulemme tietämään, että sama Henki, joka on johtanut meitä näin pitkälle, voi viedä meitä eteenpäinkin."

51 Oi, kuinka Seurakunnan tulisikaan katsoa tänä aamuna, löytääkseen Hengen toimimassa ihmisten keskuudessa, jos te haluatte seurakuntakodin, jossa se Henki, joka nosti Kristuksen kuolleista, Pyhä Henki, liikkuu ihmisten keskuudessa. Se on Henki, jonka Jumala nostaa esiin vii-

meisissä päivissä, viemään ihmiset ylitse toiseen Maahan, Jumalan kaikkien siunausten täyteen lupaukseen, ja koko lupaukseen, jonka Hän antoi, tai lupasi. "Lupaus on teille ja teidän lapsillenne." Niin kuin Israel etsi luvattua maata, tietäen, että se oli jossakin, koska joku oli ollut siellä aikaisemmin, niin tekee Seurakuntakin! Me tiedämme, että siellä on Maa jossakin. Siellä on Voima jossakin, koska toiset ovat olleet siellä. Me tiedämme, että tuo Maa on virran takana, Maa, jota kohden me olemme menossa tänä aamuna, yrittäen päästä tuohon luvattuun Maahan.

52 Joosua tiesi, että maa oli siellä. Hän meni ensin ottamaan selvää siitä, ja sitten hän saattoi tulla takaisin todistajana.

53 Jumalan kutsumien palvelijoiden ei tulisi olla niin täytettyjä teologialla; vaan heidän pitäisi olla käynyt tuossa Maassa, jonne me olemme menossa, tuoden takaisin todisteen Jumalallisesta rakkaudesta ja Jeesuksen Kristuksen Voimasta, tehdäkseen tiettäväksi seurakunnalleen, että siellä virran takana on Maa.

54 Eilen illalla saarnasin tulemisesta Jordanille. Kun me nyt tulemme tuolle virralle, se jakaa meidät. Se erottaa meidät. Kun te kerran olette toisella puolella, niin jotakin on tapahtunut teille.

55 Nyt Joosua, kaikessa tässä, tuntien käskyn suuruuden; mutta koska hänellä oli varmuus, hän voi olla peloton. Kaikista esteistä huolimatta hän oli menossa oikeaan suuntaan.

56 Niin voi myös elävän Jumalan Seurakunta olla peloton uskossa, jos me olemme menossa oikeaan suuntaan. Sillä Hän oli sanonut: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi. Minä en tule pettämään sinua tai hylkäämään sinua." Hän ei koskaan hylännyt Moosesta. Hän ei koskaan pettänyt Moosesta. Hän ei pettänyt Joosuaa. Hän ei tule pettämään meitä! Hän tulee olemaan kanssamme!

57 Ja me näemme Joosuan vastaanottavan tämän tehtävän, tietäen, että hänen velvollisuutensa oli johtaa heitä ja viedä heidät ylitse toiseen maahan. Hänen täytyisi pystyttää valtakunta. Hänen täytyisi jakaa perintö heidän kesken. Hän tiesi, kuinka valtava tuo tehtävä oli, siinä olisi paljon enemmän tehtävää kuin, mitä Mooses oli tehnyt. Joosualla oli enemmän tehtävänä kuin, mitä Mooseksen täytyi tehdä.

58 Toinen asia, hänen tuli johtaa heitä rajaa pitkin, heidän veljiensä kes-

kuudessa. He olivat jo maistaneet verta. Hänen täytyi voittaa heidät. Hänen täytyi pitää heidät vaiti heidän marssiessaan eteenpäin.

59 Niin se on tänäänkin tämän uuden helluntailaisryhmän kanssa, joka on nousemassa nyt, he ovat maistaneet kirkkokunnallisuutta. On niin vaikeata estää heitä siitä.

60 Joitakin vuosia sitten he sanoivat, palvelustehtävän alkaessa: "Veli Branham, me aloitamme organisaation ja rakennamme sinulle muistomerkin jonnekin." Minä en odota mitään muistomerkkiä. Minä odotan Herran Tulemusta.

61 He muodostivat pienen kultin, jota he kutsuivat "Myöhäissateeksi" ja siirtyivät Kanadaan ja Kaliforniaan, mutta se raukesi tyhjiin. Koska se ei voi mennä eteenpäin. Miksi oli niin? Koska se oli ainoa asia, mitä he tiesivät; he tulivat ulos noista asioista, ja olivat saaneet pienen kosketuksen siitä. Heillä täytyy olla jotakin, mitä heidän täytyy tehdä.

62 Mutta veli, todellisella elävän Jumalan Seurakunnalla ei ole mitään muotoja tai uskontunnustuksia. Sitä johtaa Jumalan voima, joka on jokaisen yksilön sydämessä. Kulkekaa veljienne ohitse. Älkää kiistelkö heidän kanssaan. Me olemme suuremmat kuin he. Älkää kiistelkö heidän kanssaan; kulkekaa vain heidän ohitseen.

63 Haluan teidän huomaavan erään suuren asian, joka tapahtui tässä. Siellä olivat Eesau, Moab ja nuo, joihin viittasimme eilen illalla. Monet noista ihmisistä, monet heistä olivat itse asiassa rajalinja-uskovaisia. He olivat aivan rajalla.

64 Minun täytyy nyt pysähtyä tähän puhuakseni hetken jostakin, se ei vie kuin minuutin. Monet ihmiset puhuvat Tuhatvuotisesta Valtakunnasta luvattuna maana. Niin ei ole. Luvatussa maassa oli sotia ja tappamista. Tuhatvuotisvaltakunnassa ei tule olemaan mitään sotia ja tappamista. Se oli esikuva Pyhästä Hengestä, taistelusta.

65 Vanhurskauttaminen; he lähtivät Egyptistä. Heidän matkassansa on kolme vaihetta. He jättivät Egyptin; vanhurskauttamisen alla, uskoen Sanan ja erottaen itsensä egyptiläisistä ja tullen ulos. He ylittivät Punaisen Meren ja tappoivat kaikki takanaan olevat asiat; joka oli pyhitys Veren kautta, joka tappaa kaikki inhimilliset halut pahaan, ja on matkan toinen vaihe. Mutta kolmas vaihe oli, kun he ylittivät Jordanin, luvattuun maahan, jossa heidän perintönsä oli. Heidän perintönsä ei ollut Egyptissä, vaikka Jumala siunasikin heitä siellä.

66 Te luterilaiset, jotka uskotte vanhurskauttamiseen; teidän perintönne ei ole siellä, jos teidät on kutsuttu. Jos te olette vain luterilainen, niin sen pitemmälle te ette koskaan tule pääsemään.

67 Te metodistit ja nasarealaiset ja Pyhyyden Pyhiinvaeltajat ja Jumalan Seurakunta, jotka uskotte pyhitykseen, ja sen pahan tappamiseen, joka teissä on, ja poistatte pahan juuret, te kuulutte virran toiselle puolelle.

68 Mutta te miehet ja naiset, joissa on syvyys huutamassa Syvyydelle; on vielä Jordan ylitettävänä, on Maa virran takana!

69 Hän sanoi: "Te tulette kulkemaan veljienne ohitse, ja he ovat lähellä rajaa. Ja ohittaessanne heidät, älkää sanoko mitään heille. Minä olen antanut Eesaulle tämän vuoren. Minä olen antanut Mooabille tämän mään. Enkä Minä halua teidän puuttuvan heihin, tekevän käännynnäisiä. Liikkukaa vain heidän ohitsensa lempeästi. Te tiedätte, minne olette menossa. Älkää omaksuko heidän tapojansa."

70 Mooabilla oli eräs väärä profeetta, piispa nimeltään Bileam, joka tuli alas seurakunnan keskelle, yrittäen organisoida ja saada heitä kaikkia tulemaan yhteen, koska he olivat veljiä. Mutta sitä he eivät olleet! He olivat velipuolia, eivät todellisia veljiä!

71 "Älkää olko eri mieltä heidän kanssaan; jatkakaa vain eteenpäin ja jättäkää heidät rauhaan. Maksakaa heille siitä, mitä tarvitsette, jos teidän täytyy kulkea heidän maansa lävitse." Israel oli ennalta määrätty tekemään sen. Jos Jumala olisi ennalta määrännyt Mooabin liittymään yhteen Israelin kanssa, he olisivat liittyneet yhteen. Jos Hän olisi ennalta määrännyt Eesaun menemään Israelin kanssa, olisi Eesau tehnyt sen. Mutta Jumala antoi hänelle perinnön toiselta puolelta virran.

72 Tai kuinka te voisitte yrittää saada kaikkia luterilaisia näkemään Sitä; kaikkia baptisteja näkemään Sitä? Kaikkia presbyteerejä ja nasarealaisia ja Pyhyyden Pyhiinvaeltajia näkemään Sitä? Älkää tuomitko heitä. Se on kaikki, mistä he ovat tietoisia. Se on kaikki, mitä heissä on.

73 Mutta teille, jotka uskotte, (oi Jumala), teille, jotka tiedätte, teille, joilla on jotakin itsessänne, teille se on huuto syvyydelle. Jos kaikki se syvyys, joka teillä on, on tyydytetty, silloin pysykää siinä, missä olette. Mutta minulle ja minun huoneelleni, minua varten siellä on jotakin enemmän, kuin mitä hän näkee! On Maa jossakin virran takana, jossa yhä syvyys huutaa Syvyydelle. Teologia ei voi tyydyttää minua. Hyvä seurakunta ei voi tyydyttää minua. Hyvä kampanja ei tyydytä minua. Jo-

kin pieni parantamiskokous ei voi tyydyttää minua. Siellä on jotakin sitä kauempana, joka kutsuu.

74 Niinpä jättäkää vain heidät rauhaan. Kulkekaa vain lävitse. Älkää kiistelkö heidän kanssaan. Me olemme kulkemassa ohitse toiseen Maahan. Heitä ei oltu määrätty kulkemaan teidän kanssanne. He eivät halua vaeltaa kanssanne. Kuinka voi kaksi kulkea yhdessä, elleivät he ole sopineet? Mutta se on niille, jotka rakastavat Jumalaa, niille, jotka ovat Jumalan kutsumia.

75 He sanovat: "Jumala antoi meille tämän kirkon. Jumala teki tämän." Se on totta, Jumala sanoi: "Minä annoin Eesaulle tämän vuoren; älkää koskeko häneen. Mutta Minulla on jotakin erilaista teitä varten. Kulkekaa ylitse!" Aamen!

76 Se on minun haluni, veljet, nähdä seurakuntani kulkevan ylitse toiseen Maahan, nähdä sen haluavan kulkea ylitse toiselle puolelle. Jos teissä itsessänne on ensin jotakin, mikä kutsuu, niin siellä tulee olemaan Jokin vastaamassa tuohon kutsuun. Vain asettua aloilleen kasvattamaan lampaita, ei ole tarpeeksi teitä varten. Jonkun liikeasian aloittaminen ei ole tarpeeksi teitä varten. Vain seurakuntaan liittyminen ja nimen kirjaan paneminen ei ole tarpeeksi teitä varten. Koska siellä on jotakin kutsumassa, kulkemaan koko harjanteen ylitse, ja kokonaan Jordanin ylitse, kunnes te tipahdatte Jumalan käsivarsille siellä toisella puolella. Syvyys huutaa Syvyydelle!

77 Joosua tiesi, että hänen tehtävänsä oli valtava. Huomasitteko siellä, kun Joosua alkoi ylittää Jordania, kuinka Joosua muisti saamaansa tehtävää? "Älköön tämä lain kirja, Minun Sanani, poistuko sinun suustasi." Toisin sanoen: "Joosua, Minä en välitä siitä, mitä joku sukukunta sanoo, mitä joku kirkonmies sanoo, pysy tämän Sanan kanssa, sillä silloin olet tekevä tiesi menestyksekkääksi. Ei väliä, kuinka monia suuria asioita he tekevät, ja kuinka monia pieniä asioita he tekevät, ja kuinka monia organisaatioita he muodostavat; pysy Sanan kansaa, Joosua!" Oi! "Pusy Sanan kanssa! Tämän Sanan kanssa. Tämän Sanan ei tule poistua sinun suustasi!" Sallikaa minun lukea se uudestaan.

> *Ole vain sinä luja ja hyvin rohkea, että voisit tarkata tehdäksesi koko sen lain mukaan, jonka Mooses minun palvelijani käski sinulle: älä käänny siitä oikealle kädelle tai vasemmalle...*

78 Jos Sana käskee tekemään jonkin määrätyn asian, tehkää se! Minä en

välitä siitä, mitä joku organisaatio sanoo, tehkää se joka tapauksessa! Sellaista Joosuaa Jumala odottaa. Älkää kääntykö pois tuumakaan, ei hitustakaan. Pysykää suoraan Sanan kanssa!

...älä käänny siitä oikealle kädelle tai vasemmalle, että sinä voisit menestyä...

79 Te ajattelette menestyvänne, kun rakennatte suuria kirkkoja ja saatte kymmeniä tuhansia lisää kirkkokuntaanne. Se ei ole menestystä. Se ei vie teitä yhtään askelta lähemmäksi lupausta. Se, mitä me tarvitsemme, on enemmän Jumalaa, enemmän Pyhää Henkeä.

...että voisit menestyä minne tahansa sinä menetkin.

Tämän lain kirjan ei tule poistua sinun suustasi; vaan sinun tulee mietiskellä sitä päivin ja öin...

80 Kun te ajattelette tehdäksenne jotakin, niin otatteko te Jumalan Sanan siitä? Löydättekö te halunne Sanassa? Saarnaatteko te Raamattua? Vai teettekö te vain niin kuin monet tänään, ja niin kuin liian monet tekevät, että he "saarnaavat oppina ihmisten käskyjä"? Tämän lain kirjan ei tule poistua sinun suustasi.

81 "Sinun suustasi", sen te sanotte. Älkää vain lukeko sitä ja menkö pois. Puhukaa Se! Eläkää Se! Opettakaa Sitä!

...vaan sinun tulee mietiskellä sitä päivin ja oin, että voisit tarkata tehdäksesi kaiken sen mukaisesti, mitä on kirjoitettuna siinä:...

82 Näettekö, mitä tämän päivän Joosua tulee olemaan? Näettekö, mitä hengellisen Seurakunnan Joosua tulee olemaan? Se on samankaltainen Joosua, joka heillä oli luonnollisessa seurakunnassa. Hengellisen Seurakunnan täytyy olla sama asia.

83 Jos Raamattu sanoo: "Ellei ihminen synny uudestaan, hän ei voi nähdä Jumalan Valtakuntaa", tulee hengellinen Joosua sanomaan: "Aamen."

84 Jos Raamattu sanoo: "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäisesti", tulee hengellinen Joosua sanomaan saman asian. Hän on sama.

85 Jos Raamattu, tämä Kirja, Sana sanoo, että "viipykää Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidät on puettu Voimalla korkeudesta. Ja sen jälkeen, kun Pyhä Henki on tullut yllenne, te tulette olemaan Minun todistajiani", sanoo hengellinen Joosua saman asian.

86 Jos Pietari Helluntaipäivänä sanoi: "Tehkää parannus ja ottakoon jokainen teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan", niin silloin hengellinen

Joosua ei tule muuttamaan siitä hitustakaan, vaan on tekevä juuri niin kuin Sana on sanonut.

87 Jos Markus 16 on sanonut: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia. Hän, joka uskoo ja on kastettu, on pelastuva; joka ei usko, on oleva tuomittu. Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet; puhuvat uusilla kielillä; ottavat ylös käärmeitä; juovat kuolettavaa, eivätkä ne vahingoita heitä; jos he laskevat kätensä sairasten päälle, he parantuvat", tulee hengellinen Joosua sanomaan saman asian. Hän mietiskelee siinä päivin ja öin, tehdäkseen tiensä menestyksekkääksi.

88 Haluan teidän huomaavan sen, mitä tapahtui Joosuan tullessa ensimmäiseen kampanjaansa, kun hän ensimmäistä kertaa todisti olevansa todellinen Joosua. Israelin olisi tullut tietää se.

89 Epäilemättä kirkonmiehillä oli eri idea. He sanoivat: "Me vain leiriydymme tänne kesään asti, kunnes Jordanin vedet laskevat."

90 Ja näyttää siltä, kuin Jumala heittäisi joitakin järjettömiä asioita hengellisen Joosuan eteen.

91 Hän toi hänet sinne huhtikuussa, jolloin Jordan oli kolme tai neljä kertaa itsensä kokoinen. Hän koetteli häntä, nähdäkseen oliko hän todella Joosua.

92 Menköön kaikki vikaan. Menestyköön jokainen muu. Antaa miesten, joilla on jumalisuuden muoto, ja jotka kieltävät sen Voiman, menestyä, ja jotka seisovat teitä vastassa. Mutta jos te tiedätte, missä te seisotte, silloin te tulette seisomaan. Mistään välittämättä, vaikka koko maailma hylkäisi teidät, te tulette seisomaan kaikesta huolimatta. Te ette tule ailahtelemaan Sanan kanssa.

93 Jordan oli kolme tai neljä kertaa itsensä kokoinen, kauhistuttavan näköinen ja mutainen. Mutta Joosua sanoi: "Jumala sanoi: 'Kolmen päivän kuluttua me tulemme menemään ylitse. Ja me menemme ylitse.'"

94 Nyt kirkonmiehet sanoivat: "Hetkinen vain, Joosua. Me olemme koulutettuja miehiä, me olemme älykkäitä. Monet meistä täällä olivat insinöörejä Egyptissä. Me tiedämme, kuinka nämä asiat tehdään, me tulemme odottamaan vain vähän aikaa, kunnes vesi laskee, ja sitten me voimme kävellä sen ylitse. Eikö se ole paljon helpompaa?"

95 "Minä en välitä siitä, mitä te ajattelette. Jumala sanoi 'kolme päivää' ja me menemme ylitse. Ja me menemme ylitse kolmantena päivänä."

96 Tarkatkaa, mitä Joosua teki. Minkä hän pani ensimmäiseksi, kirkonmiehetkö? Ei koskaan. Hän pani Sanan ensimmäiseksi. Hän sanoi: "Ottakaa tuo arkki! Ja te kaikki papit pysykää erillänne siitä; menkää sen taakse. Älkää yrittäkö johtaa sitä; johtakoon se teitä."

97 Se on vikana tänään. Me yritämme mennä Sanan edelle, ja ohitse, ja saada Sanan sopimaan tähän, ja sopimaan tuohon. Se, mitä me tarvitsemme tänään, on seurata Sanaa!

98 Sana johti matkaa. Kun Se tuli Jordanille, se avautui, ja he menivät ylitse. Ensimmäisessä kampanjassaan, hän pani ensimmäiset asiat ensimmäisiksi. Hänellä oli syy siihen. Hänellä oli syy siihen, koska Jumala oli antanut hänelle tehtävän: "Pysy Sanan kanssa. Anna Sanan tehdä se." Jokaisessa kampanjassa, heidän mennessään taisteluun, Jumala oli määrännyt häntä panemaan arkin ensimmäiseksi.

99 Sen jälkeen kun arkki oli lähtenyt liikkeelle, mikä seurasi sitä? Laulaminen, ja soittajat, ennen kuin taistelu tapahtui. Halleluja!

100 Sitä me tarvitsemme tänään; sitä meillä oli tänä aamuna: laulajia, soittajia, musiikkia, iloitsemista. Sitten pannaan Sana ensin, luetaan Sana. Sitten alkaa taistelu, Me olemme voittava, on yksinkertaisesti pakko voittaa. Pysykää Sanan kanssa, pitäkää Sen ohjeet, ja Se on pitävä teidät vaikeuksien kohdatessa.

101 Muistakaa nyt, että hänellä oli hyvä syy kulkea yli Jordanin. Ennen ylittämistä hän lähetti kaksi vakoojaa tiedustelumatkalle maahan. Mooses lähetti heitä ylitse koko joukon, mutta he kaikki tulivat takaisin hämmingin vallassa. Tarkatkaa nyt uutta palvelustehtävää. Hän ei tehnyt sitä. Hän tiesi, että siinä, missä teillä on tuhatviisisataa erilaista ideaa, teillä on tuhatviisisataa hämmingin aiheuttajaa. Mutta hän lähetti kaksi, sanoen heille: "Menkää ja vakoilkaa maata."

102 Nyt me olemme tulossa johonkin, jota en halua teidän kadottavan. He menivät ylitse katsomaan maata, nähdäkseen olivatko lupaukset oikein, oliko se sen kaltainen maa, ja kuinka heidän olisi parasta mennä sinne. Nuo vakoojat, joiden nimiä ei ole mainittu, ylittivät Jordanin ja maahan tultuaan he menivät sisälle Jerikoon. Ja mitä tapahtui, kun he olivat tulleet Jerikoon? He kohtasivat prostituoidun, huonomaineisen naisen.

103 Haluan piirtää teille kuvan siitä. Ehkä se ei ole oikein, mutta haluan sen kautta tuoda esiin erään asian. Meillä ei ole mitään historiaa Raaha-

bista. Me tiedämme vain, että hän oli prostituoitu. Ajatelkaamme, että hänet kasvatettiin todella köyhässä kodissa, ja hänestä tuli huonomaineinen. Hän oli kaunis nuori nainen, ja hän meni kadulle hankkimaan elatusta rammalle äidilleen ja isälleen; ei ollut mitään mahdollisuutta hänen ansaita työtä tekemällä, ainoastaan myymällä moraalinsa. Mutta voin kuvitella, että hän koko ajan tiesi sen olevan väärin. Jokin hänessä sanoi: "Ei ole oikein tehdä sitä." Hän tiesi, ettei se ollut oikein.

104 Ja yhtenä päivänä hän kuuli, että oli Jumala joka eli. Hänen sydämensä alkoi vavista. Hän löysi tuon suuren liikkeen sanansaattajan, joka kertoi hänelle, mitä tulisi tapahtumaan. Mitä hän sanoi? No niin, Joosualla oli merkit, Joosualla olivat samat merkit, jotka Mooseksella oli, tarkalleen, mutta Raahab ei pyytänyt nähdä Joosuan merkkiä; hän oli ainoastaan kuullut.

105 Se on esikuva Seurakunnasta, todellisesta Seurakunnasta, joka on viety pois prostituutioon. "Minä olen metodisti tänään, baptisti huomenna, presbyteeri seuraavana päivänä", viety pois prostituutioon.

106 Mutta yllättäen joku pieni saarnaaja tuli kaupunkiin ja sanoi: "On olemassa Jumala, joka elää, joka eli eilen ja on sama tänään. Hänen voimansa on aivan sama. Hän tekee samoja tekoja, joita Hän teki ollessaan täällä maan päällä." Hänen asiamiehensä ovat matkalla.

107 Nyt Raahab, joka tunnettiin porttona, oli esikuva todellisesta tämän päivän uskovaisesta. Hän ei sanonut: "Olen kuullut, että Joosua voi tehdä merkkejä, koska hän on Mooseksen seuraaja. Haluaisin nähdä nuo merkit. Jos voin nähdä nuo merkit, silloin tulen uskomaan sen." Hänen ei ollut tarpeellista näyttää noita merkkejä, koska hän uskoi sen joka tapauksessa. Hän ei ollut mikään Tuomas. Hän uskoi sen.

108 Kun Mooseksella oli nuo merkit, hän meni alas Egyptiin ja teki nuo merkit, mutta merkki ei vienyt heitä luvattuun maahan. Se ei ollut merkki. Merkki oli tehtävän vahvistaminen.

109 Ja Raahab uskoi sen näkemättä yhtään mitään. Hän sanoi: "Me kaikki vapisemme."

110 Ei ihme, että Nikodeemus sanoi: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet Jumalalta tullut Opettaja, sillä ei kukaan voi tehdä näitä asioita, ellei Jumala ole Hänen kanssaan. Me kaikki tiedämme sen."

111 Maailma tietää sen tänään! Billy Graham julistaa: "Meidän täytyy päästä takaisin Helluntaihin!" Kirkkojen neuvosto julistaa: "Meidän täy-

tyy mennä takaisin profeettoihin, kielilläpuhujiin, kieltenselittäjiin, Jumalalliseen parantamiseen, niin että parantajat ovat seurakunnissamme, ja annamme Jumalan Hengelle etuoikeuden." Jumalan antaessa kutsunsa, pelkäävät ihmiset todellista jumalisuutta ja sanovat: "Sydämemme pysähtyy sisimmässämme."

112 No niin, Raahabin ei tarvinnut nähdä jotakin merkkiä, jonka Joosua voisi tehdä.

Hän uskoi. Hän sanoi: "Olen kuullut, ja minä uskon, ja nyt minä pyydän armoa." Oi, kuinka voisimmekaan saada opetuksen juuri siitä! "Minä pyydän armoa itselleni ja huoneelleni."

113 Katsokaa tuota vanginvartijaa tuona yönä, kun hän veti esiin miekkansa ja aikoi tappaa itsensä. Paavali sanoi: "Älä tee mitään itsellesi, me olemme kaikki täällä."

Hän sanoi: "Mitä minä voin tehdä pelastuakseni?"

114 Paavali sanoi: "Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin sinä ja sinun huoneesi pelastutte."

115 Miksi? "Sinä ja sinun huoneesi"? Varmasti. Sinun huoneesi pelastuu sinun kanssasi. Miksi? Jos sinulla on tarpeeksi uskoa itsesi pelastumiseksi, silloin sinulla voi olla tarpeeksi uskoa myös perheesi pelastumiseksi. Kyllä, sinä ja sinun huoneesi!

116 Katsokaa Raahabia. Hän sanoi: "Olkaa armollisia minulle! Säästäkää minut. Minä en halua kuolla näiden uskomattomien kanssa. Minä en halua kuolla kuin eläin. Minä haluan kuolla Jehovan käsivarsilla. Minä uskon teidän Jumalaanne, koska Hän on sekä taivaan että maan Jumala. Hän tekee näkyviä asioita; Hän tekee asiat todellisiksi. En ole koskaan nähnyt Hänen tekevän sitä, mutta uskon sen joka tapauksessa." Näettekö, hän ei ollut koskaan nähnyt Joosuaa, hän oli vain kuullut Joosuasta. Hän ei ollut koskaan nähnyt Jumalaa, hän ei ollut koskaan nähnyt mitään Jumalan teoista; hän oli vain kuullut. Muut olivat nähneet sen, ja hän uskoi sen kuulemisen perusteella. Ja nyt hän sanoi: "Minä haluan suosiota itselleni, ja isälleni ja äidilleni. He ovat molemmat vanhoja ja raihnaisia. Minulla on myös joitakin veljiä. Minä haluan uskoa heidän puolestaan."

117 Ja nuo vakoojat, nuo saarnaajat sanoivat: "Kyllä, hän on tulossa tännepäin, ja me tulemme ottamaan tämän maan. Jos sinä nyt haluat heidän pelastuvan, niin tuo heidät sisälle taloosi." Halleluja! Jos sinä uskot

sen, niin mene ja nouda heidät tänne sisälle, sillä me emme tule olemaan vastuussa, jos he ovat ulkona kadulla. Mutta jos vain saat heidät sisälle taloon, silloin me kannamme vastuun", halleluja, ja tuon pienen punaisen köyden tuli riippua ikkunassa. "Me kannamme vastuun, jos sinä tuot heidät sisälle taloon."

118 Oi veljet, jos koskaan on ollut aika, niin se on nyt, jolloin meidän tulisi noutaa rakkaamme sisälle Huoneeseen, Uskon Talouteen. Noutakaa heidät, sillä aika on tulossa, kun tulee tapahtumaan ravistelu. Meidän isämme ja äitimme ja veljemme ja sisaremme ovat turvassa ainoastaan tässä Huoneessa, koska Jumalan Voima tulee ravistelemaan maata jälleen. Se on tekevä sen. Ja ainoastaan Uskon Huonekunta tulee pelastumaan.

119 Nyt he sanoivat: "Me emme kanna vastuuta, ellet sinä nouda heitä sisälle taloon." Ja hän pani heidät vannomaan, etteivät he hävittäisi häntä tai hänen perhettänsä. He sanoivat: "Jos sinä noudat heidät sisälle, he tulevat olemaan turvassa." Hän päästi heidät köydellä alas ikkunasta, ja he olivat poissa.

120 Tästä portto Raahabista tuli uskovainen. Puhuin hänen historiastaan täällä äskettäin. Koska hän uskoi Jumalaan, hän tuli käännytetyksi israelilaisten uskoon. Hän meni naimisiin erään Israelin armeijan kenraalin kanssa. Tarkatkaa, mitä Jumala teki tuolle naiselle! He siirtyivät ylös Bethlehemiin, ja heillä oli poika, jolle he antoivat nimen Booas. Booas meni naimisiin Ruutin kanssa, ja Ruutista ja Booasta tuli Jesse; Jessestä tuli Daavid; Daavidista tuli Jeesus. Halleluja!

121 Miksi? "Usko tulee kuulemisen kautta, kuulemalla Jumalasta, joka on Taivaan ja maan Jumala, ja uskomalla Häneen." Uskomalla mitä? Uskomalla sen tehtävän, jonka Jumala oli antanut eräälle miehelle nimeltä Joosua, uskomalla hänen tehtäväänsä.

122 Joosualla oli usko omaan tehtäväänsä, niin kuin Mooseksellakin oli ollut. Asiat menivät vikaan Mooseksen kohdalla, ja monesti näytti siltä, kuin hän olisi epäonnistunut, mutta hän saavutti loistavan voiton ja kuoli Kalliolla. Enkelit kuljettivat hänet pois.

123 Jumala, salli minun mennä sillä tavalla. Salli minun pitää kiinni tehtävästäni, niin että jonakin päivänä, kun olen valmis kuolemaan, voin nähdä tuon Kallion rinnallani. Joosua piti kiinni tehtävästänsä, ja Jumala piti sen pyhänä, koska hän pysyi Sanan kanssa.

124 Nyt, Raahab tiesi, että Joosualla oli tämä tehtävä. Älkää nyt kadottako sitä. Pitäkää nuo asiat nyt sydämessänne. Joosualla oli tehtävä, ja Raahab tunnisti sen ennen kuin hän oli nähnyt yhtään mitään. Hän tiesi että Joosualla oli Jumalan voima, joka tulisi ottamaan maan. Hän pyysi armoa. Jumala soi hänelle armon. Me tiedämme, että kun Joosua valtasi maan, hänet säästettiin.

125 Mutta sitten Joosualla oli eräs toinen suuri tehtävä, ja se oli jakaa maa ihmisten kesken.

126 Muistakaa nyt: "Älköön tämä lain Kirja poistuko sinun suustasi." Heillä oli Jumalan Sana: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, lähde vain liikkeelle. Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi. Minä en tule pettämään sinua. Sinä saatat pettää Minut, mutta Minä en tule pettämään sinua. Mutta jos sinä petätkin Minut, on Minun armoni kuitenkin riittävä, ja minä nostan sinut jälleen ylös. Liiku vain eteenpäin. Niin kauan kuin sinä pysyt Minun Sanani kanssa, Minä tulen huolehtimaan sinusta."

127 Nyt hänen täytyi jakaa maa, ja siellä oli kaksitoista sukukuntaa, joille se tuli jakaa. No niin, mitä jos hänellä olisi ollut joitakin lemmikkejä; mitä jos hän olisi pitänyt Gaadin sukukunnasta enemmän kuin Efraimin sukukunnasta, tai Joosefista enemmän kuin Juudasta? Mutta hän ei tehnyt sitä sillä tavalla. Hän jakoi sen Hengen paljastaman Sanan mukaisesti. Hän jakoi sen sukukuntien mukaisesti. Ja huomatkaa, hän teki sen ilmestyksen kautta, Hengen erottamisella. Whew! Hän teki sen Jumalan Hengen erottamisella.

128 Jokainen noista heprealaisista äideistä antoi nimen lapselle synnyttäessään. Ja jokaisella heidän nimistään on merkitys.

129 Jaakob, kun hän syntyi toisena kaksosista, antoi Rebekka hänelle nimen "syrjäyttäjä", Jaakob. Mutta kun hän sai voittavan voimansa painiskeltuaan Enkelin kanssa, muutti Jumala hänen nimensä Jaakobista Israeliksi, "prinssiksi".

130 Nimellä on jotakin tekemistä teidän elämänne kanssa. Kun Pietari, tuo kalastaja, oli voittanut uskoen Jeesukseen, Hän sanoi: "Sinun nimesi on Simon; mutta Minä tulen kutsumaan sinua Pietariksi, joka on 'pieni kivi'." Se muuttaa teidät. Teidän nimellänne on jotakin tekemistä sen kanssa, teidän asemanne kanssa elämässä.

131 Ja kun tämä suuri asia tapahtui, kun nämä heprealaiset äidit synny-

tyskivuissansa huusivat, vaikkapa "Ruuben", asetti se hänet omalle paikallensa Palestiinassa, juuri sillä tavalla kuin äiti oli hänet nimittänyt. Minulla ei ole sitä kaikkea kirjoitettuna tänne. Mutta kun hän sanoi Ruuben, se merkitsi "lammaspaimenta". Gaad, merkitsee "karjan kasvattaja". Ja Efraim merkitsee "viljan kasvattaja".

132 Nyt Joosua, tämä uusi johtaja, hengellisen erottamisen kautta asetti kunkin sille paikalle, johon hän kuului, jakaessaan maan.

133 Se on hyvin kaunis esikuva siitä, missä me tarvitsemme Joosuaa tänään. Mutta vaikeutena tänään on se, että kun me olemme tulleet luvattuun Maahan, haluaa Gaad kasvattaa lampaita kuin Ruben. Yksi haluaa kasvattaa sitä mitä toinenkin. Jokainen haluaa tehdä samaa. Antakaa Jumalan antaa yhdelle miehelle parantamisen lahja, ja jokainen haluaa parantamisen lahjan. Efraim ja Gaad ja kaikki heistä haluavat sekoittua yhteen ja tulla yhdeksi. Mutta meille on jaettu omat asemamme! Kaikilla ei ole viisauden lahjaa, kaikilla ei ole profetian lahjaa, kaikki eivät puhu kielillä, kaikki eivät ole profeettoja. Mutta Jumala on asettanut seurakuntaan joitakin, jotka profetoivat, ja joitakin, jotka puhuvat kielillä. Mutta me haluamme saada heidät kaikki puhumaan kielillä; näettekö minkälainen sekaannus se on? Silloin te ette voi päästä mihinkään. Filistealaisethan tulevat ottamaan silloin vallan, varmasti. Mutta jokaisen ollessa johtajan erottama ja ruumiiseen asettama hengellisen erottamisen kautta, niin siellä he pysyvät omalla paikallansa ja tulevat maan kermaksi. Jumala, anna meille Joosua! Jumala, anna meille takaisin Joosua, joka tulee pitämään kiinni tehtävästä Sanan kanssa.

134 Sillä tavalla Jumala käski häntä: "Älköön tämä lain Kirja poistuko sinun suustasi, sillä sinun tulee mietiskellä siinä päivin ja öin", sillä hänellä oli tehtävä edessänsä.

135 No niin, mikä suuri johtaja Joosuasta tulikaan. Hän ei koskaan hävinnyt taistelua, ellei jotakin ollut väärin seurakunnassa. Kun Akan oli ottanut tuon kullan, ei se ollut Joosuan uskon tila, joka sen teki. Hän otti tuon babylonialaisen vaatteen ja kullan, ja tehdessään niin, se muutti koko taistelun.

136 Kun yksi jäsen kärsii, kaikki jäsenet kärsivät. Se, mitä Jumalalla tulee olemaan yhtenä näistä päivistä, veli, on Seurakunta ilman tahraa tai ryppyä. Hän tulee Hengellä täytettyyn Seurakuntaan, jossa Jumalan jumalallinen rakkaus on niin sitonut heidän sydämensä yhteen, että he tulevat vaeltamaan kuin yksi.

137 Taistelu, kaikki tämä sekaannus täytyy voittaa. Ovatko metodistit oikeassa, baptistit oikeassa, presbyteerit oikeassa, helluntailaiset oikeassa, nasarealaiset tai Pyhyyden Pyhiinvaeltajat oikeassa? On yhdeksänsataakuusikymmentäyhdeksän erilaista kirkkokuntaa, Buddhalaisten ja kaiken muun kaltaisten lisäksi, missä me olemme? Jotakin on vialla. Jossakin leirissä täytyy olla jotakin kätkettynä. Joosua heitti siitä arpaa.

138 Sallikaa minun sanoa tämä tänä aamuna niin kuin Elia Karmelin vuorella: "Jos Jumala on Jumala, Hän vastatkoon kuin Jumala." Jos baptistien kirkkokunta on oikeassa, antakaa meidän nähdä heidän tuottavan Jeesuksen Kristuksen merkit. Jos nasarealaiset ovat oikeassa, antakaa meidän nähdä heidän tuottavan merkit ja tekevän niitä asioita, joita Jeesus teki. Jos helluntailaiset ovat oikeassa, antakaa meidän nähdä heidän tekevän niitä asioita, joita Hän teki. Silloin me olemme tietävä sen.

139 Joosuan opetuslapset sanoivat: "Me tulemme seuraamaan sinua niin kauan kuin me näemme Jumalan työskentelevän sinun kanssasi niin kuin Hän teki Mooseksen kanssa."

140 Ja Jeesuksen Kristuksen opetuslasten tulisi sanoa samoin. "Me tulemme työskentelemään sinun kanssasi, kun me näemme Jeesuksen Kristuksen merkkien toimivan kanssasi." Se meidän pitäisi tehdä. Sitä seurakunnan pitäisi sanoa. Se tulisi olla kristillisen seurakunnan asenne. Silloin te voisitte asettaa järjestykseen: lahjat, merkit ja työntekijät. Jos yksi mies on jumalallinen parantaja, ei sillä ole mitään tekemistä hänen kanssaan, joka puhuu kielillä. Kielillä puhujalla ei ole mitään tekemistä profetian lahjan kanssa. Katsokaahan, meillä on eri vaiheita tässä palvelustehtävässä.

141 Nyt kun Jumala antoi minulle tehtäväni, olen perustanut sen kaiken tälle yhden tarkoituksen varaan. "Lahjat ja kutsumukset ovat ilman katumista." Kukaan ei voi tehdä itsestänsä mitään. Jumala, armossansa, tekee teistä sen, mitä te olette. Meillä ei ole mitään tapaa tehdä jotakin itsestämme. Jeesus sanoi: "Kuka voi murehtimisella lisätä kyynärääkään mittaansa?" Kuka voi tehdä itsestään suurempaa tai pienempää? Te ette voi tehdä sitä.

142 Kun Jumala antoi tehtäväni, asetin sen kyseenalaiseksi. Sanoin: "Minä olen riittämätön, kykenemätön siihen. Minulla ei ole koulutusta, minä en voi tehdä näitä asioita."

143 Ja monet teistä ihmisistä, jotka olette yhä elossa täällä tänä aamuna

ollessanne siellä, kun Hän ilmestyi täällä alhaalla joella Tulipatsaan muodossa, ja puhui sanoen: "Niin kuin Johannes Kastaja oli lähetetty edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin tulee sinun Sanomasi edeltämään Toista Tulemusta."

144 Katsokaa, mitä se on tehnyt. Tuo Valo joka riippui siellä, siitä kirjoitettiin sanomalehdissä, ja se kulki ympäri Yhdysvaltojen ja muihin kansakuntiin.

145 Tohtori Lee Vayle, siellä, oli Kanadassa tuohon aikaan. Hän muistaa, kun se ilmestyi Kanadan lehdissä, uskoisin. Oliko se Kanadan lehdissä, Lee Vayle? "Salaperäinen Valo ilmestyy paikallisen saarnaajan pään ylle, hänen kastaessaan."

Sitten ihmiset sanoivat: "Se on psykologiaa."

146 Mutta yhtenä päivänä Jumala päätti sulkea uskomattomien suut, koska Se pysyi Sanan kanssa. Tuo sama Tulipatsas, joka johti Israelin lapsia, on aivan sama tänään, johtaen hengellistä Seurakuntaa samoin kuin Se johti luonnollista. Hän ilmestyi jälleen, ja he ottivat valokuvat arvostelijoiden ja tarkkailijoiden edessä. Täällä Se riippuu nyt; Se on pettämättömästi Totuus; tehden samoja tekoja, johtaen ihmisiä hengellisesti, aivan niin kuin Se johti heitä luonnollisesti siellä aikaisemmin, pysyen Sanan kanssa. No niin, Hän sanoi, mitä oli tehtävä, eikä Jumala koskaan poistu omasta tehtävästänsä.

147 Haluaisin piirtää sen teille, tai osoittaa sen jotenkin. Tässä on pieni merkki, joka on tehtävä; nyt tässä on pieni risti yhdessä kulmassa, ja Raamattu toisessa kulmassa, mutta kirjoitus on näiden välillä tässä. Se on annettu tehtävä.

148 Ja minä haastan teidät Jumalan ja valittujen Enkelien ja Jeesuksen Kristuksen edessä. Tehtäväni oli: "Rukoilla sairaiden puolesta." Kysymyksessä oleva asiaa ei ollut mahdollista tehdä.

149 "Sillä tätä tarkoitusta varten sinä olet syntynyt, ja tämä on syntymäsi ja erikoisen elämäsi tarkoitus, rukoilla sairaiden puolesta. Ja jos sinä saat heidät uskomaan itseesi, ja olet vilpitön, kun rukoilet, niin mikään ei voi seistä sinun rukouksesi edessä, ei edes syöpä." Kuinka monet ovat lukeneet sen, vuosien kuluessa? Se on kaikkialla maailmassa.

150 Nyt minä sanoin: "Minä en voi tehdä sitä, koska olen riittämätön tekemään sen. He eivät tule uskomaan minua. Minä olen köyhä. Minulla ei ole koulutusta. Se olin minä, joka asetin sen kyseenalaiseksi.

151 Hän sanoi: "Niin kuin Moosekselle oli annettu kaksi merkkiä vahvistamaan hänen tehtävänsä, niin on sinullekin..." Ei "sinulle tullaan antamaan" vaan, "niin on sinullekin annettu kaksi merkkiä. Yksi niistä tulee olemaan kädessäsi ja toinen tulee olemaan se, että sinä tulet tietämään jopa heidän sydäntensä salaisuudetkin, ne ajatukset, jotka ovat heidän mielessään. Ja tämä on saava heidät uskomaan, nämä kaksi merkkiä." Muistakaa nyt. Kuunnelkaa. Älkää epäonnistuko käsittämään tätä. Merkki ei ole annettu tehtävä. Merkki ainoastaan osoittaa annettuun tehtävään.

152 Menkää tänne tielle, ja te näette siellä tienviitan, jossa sanotaan: "Viisi mailia Jeffersonvilleen." Se ei ole Jeffersonville. Se on vain merkki, joka osoittaa teille, että olette oikealla tiellä.

153 Mooseksella, kun hän meni alas Egyptiin, oli merkki kädessänsä, ja toinen oli hänen sauvansa. Merkki täällä ei nyt ole sen enempää tehtävä kuin Mooseksenkaan kohdalla. Mitä jos kaikki israelilaiset olisivat sanoneet: "Hei te kaikki egyptiläiset ja loput israelilaisista, tulkaa tänne, meillä on täällä mies, joka osaa tehdä tempun kätensä kanssa. Teidän tulisi nähdä se. Meillä on eräs mies, joka voi ottaa kepin ja muuttaa sen käärmeeksi. Tulkaa katsomaan sitä"? Se oli vain tienviitta. Se ei ollut annettu tehtävä. He eivät odottaneet vain jotakin tienviittaa. Jumala auttakoon meitä. He odottivat vapautusta.

154 Ja tämä kurja, sairas, raihnainen maailma odottaa vapautusta; ja katsoo tienviittaan. Jumala olkoon armollinen! Tienviitta ei ole mitään muuta kuin merkki todistamaan annetun tehtävän. Siellä on uusi palvelustehtävä. Se on juuri paljastettu minulle. "Rukoile sairaiden puolesta. Saa ihmiset uskomaan itseesi." Jumala ei voi koskaan jättää sitä. Se on Hänen tehtävänsä; ei väliä sillä, mitä tapahtuu ja kuinka paljon minä epäonnistun. Minä epäonnistun surkeasti. Minun ei olisi koskaan pitänyt mennä eteenpäin noiden merkkien kanssa; se ei ollut Jumalan tahto, mutta Jumala on siunannut sitä joka
tapauksessa. Mutta nyt minä olen valmis jättämään tämän vuoren. Minä haluan ylittää Jordanin. Minä haluan suorittaa tehtäväni. "Saa ihmiset uskomaan itseesi."

Minä sanoin: "He eivät tule uskomaan minua." "Siihen tullaan lisäämään kaksi merkkiä."

155 Nyt vaikeutena on se, että me katsomme merkkiä. "Oi, veli Branham, laske kätesi hänen päälleen." "Oi, teidän tulisi nähdä se, mitä tapah-

tuu. Seiskää hänen edessään, kun voitelu on hänen yllään, ja hän tulee kertomaan teille kaiken sen, mitä on sydämessänne." Se on totta.

156 Eräänä päivänä kun menin käymään täällä sairaalassa, ja siellä oli nainen, jonka vikaa lääkärit eivät kyenneet määrittelemään. Kun lääkärit lähtivät huoneesta, tuo nainen tuli takaisin, ja seisoi vuoteen vieressä ja sanoi: "He sanoivat, etteivät he voineet löytää minusta mitään vikaa." Hän sanoi: "Veli Branham, sinä voit kertoa sen minulle."

Minä sanoin: "Jos uskot minuun, niin minä voin." Hän sanoi: "Minä uskon."

157 Ja Pyhä Henki sanoi: "Se on sellainen-ja-sellainen asia. Sitä se on." Hän on Junie Cashin seurakunnan jäsen.

158 Eräs toinen nainen siellä sanoi: "Minun selkäni, he eivät voi löytää syytä sen aiheuttajaan. "

Minä sanoin: "Uskotko minun olevan Hänen profeettansa?" Hän sanoi: "Kyllä uskon."

159 Minä sanoin: "Se tapahtui kesäkuun alussa, sinä... He yrittävät leikkauksella korjata venähtänyttä selkäniveltä. Mutta niin ei ole. Se on puristukseen joutunut hermo. Sait sen nostamisesta, kun työskentelit McSpaddin Marketissa."

Hän sanoi: "Muistan, kun se tapahtui. Muistan sen nyt."

160 Se ei paranna häntä. Se vain osoittaa tehtävään. Lakatkaa nojaamasta tienviittaan, ja menkäämme kaupunkiin. Lähtekäämme pois tältä vuorelta; menkäämme kaupunkiin. Ylittäkäämme Jordan!

161 Olen tehnyt väärin. Olen tehnyt väärin. Siksi saarnaan nämä saarnat niin kuin saarnaan. Koska Hän sanoi: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi", ja kun tuo Käsi tuli alas ja osoitti tuota samaa Kirjoitusta. Pitkän aikaa olen ihmetellyt sitä, koska en tiennyt, mikä tehtävä oli. Olen katsonut johonkin yliluonnolliseen, joka ohittaa sen. Jumala ei voi mennä pois tehtävästänsä. Jumala antaa tehtävän, ja siinä sen täytyy pysyä.

162 Mutta kaikki helluntailaiset pitävät merkeistä. He tahtovat nähdä sen. Raamattu sanoo: "Paha ja avionrikkoja sukupolvi etsii merkkejä." Mutta tehtävä oli: "Rukoile sairaiden puolesta." On kymmeniä tuhansia ja taas tuhansia, joiden puolesta en ole voinut rukoilla, koska he kaikki ovat halunneet merkkiä. He kaikki haluavat sitä.

163 Eräänä päivänä yrittäessäni toimia palvelustehtäväni mukaisesti, tu-

li eräs mies korokkeelle ja sanoi: "Hetkinen vain, veli Branham, minun tapaukseni on erilainen. Minun on saatava tietää jotakin."

Minä sanoin: "Lääkäri voi tutkia sinut."

164 "Oi, minä en halua sitä, minä haluan tietää sen juuri nyt. Minun tapaukseni on erilainen."

165 Minä sanoin: "En haluaisi tehdä tätä, veli." Menin siihen, ja ensimmäinen asia, tiedättehän, Pyhä Henki toi sen esiin.

Hän sanoi: "Ylistys Herralle! Se on oikein."

Minä sanoin: "Tulkaa nyt muut teistä, sallikaa minun rukoilla puolestanne."

166 Kun olin tehnyt sen, niin tiedättekö mitä seuraava sanoi? "Minun tapaukseni on aivan yhtä tärkeä kuin hänenkin." Sitten minulla oli ehkä kuusi tai kahdeksan tapausta ja lopetin kokouksen; se melkein tappoi minut.

167 Olen aina ihmetellyt, miksi se tekee sen minulle? Mutta se on siksi, että tein sen väärin. Se on vain tienviitta, joka osoittaa tehtävään. Se ei ole itse tehtävä. Tuo tienviitta on naulattu paikoilleen ympäri maailman. Eri kielillä, Afrikassa, Intiassa, Aasiassa, Euroopassa, ympäri maailman. Kymmenettuhannet ja miljoonat ovat tietoisia tuosta tienviitasta. [Veli Branham naputtaa useita kertoja pöytään.] Minä olen valmis jättämään tämän vuoren. Minä haluan kulkea yli Jordanin, haluan päästä johonkin edempänä, niin että uskoni nousee siihen pisteeseen, että rukoillessani ihmisten puolesta, he tulevat paranemaan.

168 Tarkatkaa, Jumala panee sen suoraan takaisin ihmisten syliin. "Sinä olet syntynyt rukoillaksesi sairaiden ihmisten puolesta. Jos voit saada heidät uskomaan!" Minä sanoin: "He eivät tule uskomaan."

169 Hän sanoi: "Minä tulen antamaan sinulle kaksi merkkiä, ja he tulevat uskomaan." Huomatkaa sitten nämä merkit, he ovat kokoontuneet niiden, tienviittojen ympärille, tehtävän asemesta. Sen sijaan, että he uskoisivat, että teidät on lähetetty rukoilemaan.

170 Nyt kun ihmiset tulevat jonoon rukoiltavaksi, ja niin pian kuin he tulevat tuohon pisteeseen... Minä en voi tehdä yhtään mitään sille, ennen kuin he tulevat tuohon pisteeseen. Ja kun he tekevät sen, silloin minä sanon: "Minä annan sinulle..."

171 Hattie Wright, uskoisin hänen olevan täällä tänä aamuna, kyllä, hän istuu juuri tässä. Kun me olimme nähneet nuo oravat; hän oli ensimmäi-

nen, joka tunsi sitä koskevan tehtävän, kun Jumala seitsemän kertaa peräkkäin loi jotakin. Minä sanoin: "Se on sama Jumala, joka kykeni luomaan oinaan Abrahamia varten, saadakseen hänet vakuuttuneeksi tehtävästään; tuo sama Jumala voi luoda oravan, koska sen minä tarvitsin."

172 Ja pieni vanha Hattie Wright istui siellä huoneen takaosassa. Sydän irti maailman asioista, hän uskoi; hän sanoi: "Veli Branham, se ei ole mitään muuta kuin totuus." Hän ei vain sanonut sitä täältä; Jumala puhui sen hänen sydämestänsä.

Minä sanoin: "Hattie, pyydä mitä tahdot, minä tulen antamaan sen sinulle." Hän sanoi: "Mitä minun pitäisi pyytää?"

173 Minä sanoin: "Sinulla on vanha isä ja äiti, jotka istuvat täällä. Sinulla on rampa sisar", joka yhä istuu pyörätuolissa. "Sinä voisit pyytää hänen puolestansa. Sinä voit pyytää äitisi tai isäsi puolesta. Sinä olet köyhä, sinulla ei ole rahaa. Pyydä mitä haluat."

174 Hän sanoi: "Minä en tiedä mitä pyytää, en yksinkertaisesti tiedä." Hän sanoi: "Minun suurin haluni on nähdä kahden poikani pelastuvan."

175 Minä sanoin: "Minä annan sinulle poikasi Jeesuksen Kristuksen Nimessä." Ja he ovat molemmat kääntyneitä, rakastavat Herraa Jeesusta, ja molemmat on kastettu Hänen Nimessänsä; ja he palvelevat Jumalaa, päivittäin, kaikesta sydämestään.

176 Ed Daulton, joka istuu täällä jossakin, juuri tässä; sama asia, koskien hänen lapsiaan.

177 Olen nähnyt jossakin kampanjassa, kahdeksan- tai yhdeksänsataa ihmistä ylittävän viidessä kokouksessa puhujanlavan, yksi kerrallaan. Ensimmäinen asia, tiedättehän, minä menen ja rukoilen heidän puolestaan. Varmasti, he tulevat terveeksi. Ja tässä tulee joku pieni tyttö, joka on kuolemassa leukemiaan. Varmasti minä tiesin, mikä oli vikana tuolla lapsella. En sanonut sanaakaan yhdellekään heistä; mutta kun tämä lapsi tuli sinne, minä sanoin: "Kultaseni, minä annan sinulle sen, mitä sydämesi kaipaa. Sinulla on leukemia, ja minä annan sinulle parantumisen Herran Jeesuksen Nimessä." Minä käännyin kuulijakuntaan päin ja sanoin: "Minä haastan kenet tahansa täällä, viemään tämän tytön lääkäriin tutkittavaksi, ja näkemään onko hänellä tippaakaan leukemiaa." Miksi? Tuo lapsi oli kuullut, kuten portto Raahab, hän uskoi sen koko sydämellänsä. Sitten Jumala, Henkensä kautta liikkui, ja sanoi: "Se on hän." Sadat olivat kulkeneet korokkeen ylitse, ilman että olisivat (niin pitkälle

kuin minä tiedän) saaneet mitään. Minä vain rukoilin heidän puolestaan.

178 Se on suoraan takaisin ihmisten käsissä: "Jos te tulette uskomaan." Se on alkuperäinen tehtävä, joka annettiin. Tienviitta on tuotu esiin. Nyt jos te voitte uskoa sen; jos te tulette uskomaan sen, että Jumala lähetti minut maailmaan rukoilemaan sairaiden ihmisten puolesta, silloin olen kykenevä rukoilemaan uskon rukouksen teidän puolestanne. Se on ainoa tapa, miten se voidaan tehdä.

179 Jumala ei voi koskaan päästä eroon tehtävästänsä. Minä olen pettänyt Hänet. Minulla on ollut täällä noin neljäntoista vuoden aikana erottaminen, ja ympäri ja ympäri maailman, kymmeniä tuhansia kertoja, ehkä miljoona tapausta, luulisin. Ja kysyn teiltä yhtä asiaa, onko se koskaan pettänyt? Ei koskaan. Ja jos tienviitta on pettämätön, niin kuinka paljon pettämättömämpi onkaan tehtävä. Jos merkki, joka on vain vähäinen osa siitä, jos viitta, joka osoittaa kaupunkiin, pettämättömästi kertoo teille, että kaupunki on siellä, niin kuinka paljon enemmän onkaan kaupunki, kun te tulette sinne! Siinä on tehtävä.

180 Nyt minun palvelustehtäväni on muuttumassa. Se on jo muuttunut. Tulee yhä olemaan erottamista, ne tulevat jatkumaan, aina kun tunnen, että Jumala haluaa minun sanovan ne. Mutta siihen asti, minä tulen rukoilemaan ja laskemaan käteni sairaiden päälle, niin kuin Hän käski minun tehdä, ja tulen toimittamaan tehtäväni. Olen odottanut tätä pitkän aikaa, mutta uskon, että me nyt olemme valmiit ottamaan luvatun Maan. Ja aivan yhtä varmasti kuin siellä on olemassa Maa, on siellä myös joitakin raahabeja odottamassa, siellä tulee olemaan joitakin, jotka tulevat uskomaan Sen kaikesta sydämestään.

181 Voitteko te ymmärtää? Jokainen, joka ymmärtää sen hyvin, kohottakoon kätensä. [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kuinka monet uskovat, että se on ehdottomasti Kirjoituksen aukaista? ["Aamen."] Se on tarkalleen se, mitä Hän sanoi. Tämä on tehtävä; nämä ovat tienviittoja, jotka osoittavat tehtävään.

182 Nyt annan haasteen kenelle tahansa missä tahansa maailmassa, minne nämä ääninauhat menevät, osoittakaa minulle yksi kerta, jolloin se, mitä Hän on sanonut puhujanlavalla, tai missään näyssä, tai mitä tahansa, olisi pettänyt, eikä olisi ollut oikein ja tapahtunut juuri niin kuin Hän sanoi. Se on kertonut jokaiselle henkilölle aivan tarkalleen, mikä heidän vaivansa oli, ja kaiken siitä, ja mistä he tulivat, ja kaiken mitä hei-

dän pitäisi tehdä. Ja joka kerta, kun Se sanoi NÄIN SANOO HERRA, mistä tahansa parantumisesta, tapahtui sillä tavalla. Jos tiedätte jotakin, niin antakaa minun tietää siitä, ja minä tulen tarkistamaan sen ääninauhalta. Se ei ole koskaan pettänyt, näinä neljänätoista pitkänä vuotena. Se ei ole koskaan pettänyt, koska Se ei voi pettää. Jumala antoi tuon merkin. Se ei voi pettää.

183 Ja ennen kuin Jumala antoi merkin, Hän antoi tehtävän; ennen kuin voi olla viittaa osoittamassa tehtävään... Ennen kuin voi olla tienviittaa osoittamassa kaupunkiin, täytyy olla kaupunki ensin, johon osoittaa. Jos te olette uskoneet sen koko sydämestänne, te tulette saamaan sen. "Uskon rukous on pelastava sairaan, ja Jumala on nostava heidät ylös."

184 Mutta minä itse olen nojannut raskaasti tienviittaan. "Herra, näytä minulle tästä, ennen kuin rukoilen heidän puolestaan, koska en tiedä, mitä voisin tehdä." Kuinka julmaa se olikaan! Pyydän seurakuntaa antamaan minulle anteeksi. Kaikki maailman seurakunnat, jotka kuuntelette tätä ääninauhaa, antakaa minulle anteeksi. Minä olin väärässä. Minun ei olisi pitänyt koskaan tehdä sitä sillä tavalla. Se ei ensiksikään ollut Hänen tehtävänsä. Se oli viitta osoittamassa tehtävään. Minun olisi pitänyt rukoilla sairaiden puolesta kaikkialla.

185 Nyt te näette, että se on suoraan takaisin ihmisten omassa sylissä, josko te tulette uskomaan sen, että Jumala antoi tehtäväksi tämän, täällä se on Sanassa, se on tarkalleen Sanan mukainen tehtävä.

186 Minä piirrän sen tähän sormellani; kaari, sateenkaari. Se on liitto, jonka Jumala teki ihmisten kanssa. Hän teki liiton ihmissuvun kanssa siitä, ettei Hän koskaan enää hävittäisi maailmaa vedellä. Hän teki liiton jokaisen apostolinsa kanssa. Hän teki liiton profeetan kanssa.

187 Ja noin viisitoista vuotta sitten, uskoisin sen olleen toukokuun 7. 1937, kun Jumala teki liiton minun kanssani, sanoen: "Sinä synnyit tähän maailmaan rukoillaksesi sairaiden ihmisten puolesta. Jos sinä voit saada heidät uskomaan itseesi!" Minun sydämeni on aina ollut ihmisten puolesta. "Jos sinä voit saada nuo ihmiset uskomaan itseesi, ja sitten olet vilpitön, kun rukoilet, niin mikään ei tule kestämään sinun rukouksesi edessä."

188 Minä sanon tämän vilpittömyydessä ja tuntien häpeää. Jos on joku, jolla tulisi olla uskoa, niin se olen minä; kun näen, mitä Hän on tehnyt, mistä Hän on tuonut minut, hakannut minut irti katuojasta; kun näen

kautta elämäni, mitä Hän on tehnyt, kun näen sen, kuinka sanon jotakin, ja Jumala tulee ja vahvistaa sen totuudeksi.

189 Vuosia sitten kerroin teille, kuinka Enkeli tuli minun luo pensaassa. Kun olin vain kolmevuotias, tuo Valo, pyörretuuli, Se pyöri pensaassa ja sanoi minulle: "Älä koskaan tupakoi, ryyppää tai tee mitään muuta", minua varten tulisi olemaan työ tehdäkseni sen, kun tulisin vanhemmaksi. Teillä oli oikeus epäillä sitä; teillä ei ollut oikeutta, mutta te olette voineet epäillä sitä.

190 Sitten täällä alhaalla joella Hän tuli alas ja todisti itse olevansa Se. Monet teistä, jotka istutte täällä tänä aamuna, olitte siellä läsnä. Moni teistä tietää, että se on totuus.

191 Monet teistä muistavat silloin, kun tehtävä annettiin, kuinka Hän sanoi: "Mene, ja tämä palvelustehtävä on menevä kaikkeen maailmaan ja aloittava herätyksen." Ja sen jälkeen on ollut herätys, jollaista ei ole koskaan ollut. Herätys on yhä meneillään ympäri maailman, kaikkialla ympäri maailman on suuria parantamiskampanjoita.

192 Ja minusta, pienestä rotasta... Minä en sano tätä häväistäkseni äitiäni, joka istuu siellä, tai kuollutta isääni, jonka hautajaiset saarnattiin tästä saarnastuolista. Minut kasvatettiin hirvittävässä perheessä. Te tiedätte sen. Kukaan meistä ei ollut kristitty. Isäni joi. Ja Jumala on ottanut juopon pojan ja pessyt minut Hänen Veressänsä. Kun menin kaupungille ja puhuin jonkun kanssa, puhui hän kanssani vain, koska ei ollut ketään muuta, jolle puhua; sitten jonkun muun tullessa, kenen tahansa, ei väliä kuka tuli, he kääntyivät pois minusta, koska oli juopon poika. Ja monet teistä ihmisistä täällä omassa seurakunnassani tietävät, että se on totuus. Minulla oli nimi kuin jollakin eläimellä tai jotakin sellaista. Kerran jopa sanottiin kaupungissa eräälle henkilölle joka tuli meille, että "seurustelisitko sinä senkaltaisen roskan kanssa". Oi! Mutta Jumala, mitä muuta minulla oli mennäkseni eteenpäin kuin Jeesuksen Kristuksen Veri! Minulla ei ole koulutusta. Minulla ei ole persoonallisuutta. Minulla ei ole yhtään mitään.

193 Sanoin vaimolleni äskettäin: "Ajattele, mitä se oli, kun kukaan ei halunnut keskustella kanssani. Ja minä rakastan ihmisiä. He eivät halunneet kuunnella minua." Muistan lukeneeni erään kirjan, käydessäni koulua...

194 Minä lähetin lapseni kouluun eräänä päivänä, ja saatoin hankkia

heille kirjat ja kaiken muun, ja kuinka kiitollinen olinkaan siitä. Minä saatoin mennä kouluun ilman kenkiä, hiukset riippuen niskassani; ei vaatteita, vain pieni vanha päällystakki ylläni, ja ilman paitaa. Minulla ei edes ollut lyijykynää tai paperin palasta, johon kirjoittaa. Minun täytyi pummata lyijykynä ja paperinpalanen, kirjoittaakseni joitakin tehtäviä, joita oli taululla. Minulla ei ollut mitään. Se oli väärin.

195 Muistan lukeneeni erään kirjan, jossa kerrottiin kuinka Abraham Lincoln tuli laivasta maihin siellä jossakin alhaalla New Orleansissa. Siellä hän näki niityllä seisomassa joitakin pieniä neekerilapsia, lämmittelemässä pieniä jalkojaan paikassa, jossa joku vanha lehmä oli maannut koko yön ja sulattanut jään maasta. Ja he seisoivat siellä laulaen: "Sinulla on kengät ja minulla on kengät ja kaikilla Jumalan lapsilla on kengät."

196 Kun hän nousi pois veneestä, hän näki seisomassa siellä karja-aitauksessa hyvin suurikokoisen, terveen värillisen miehen. Hänen pieni vaimonsa lapsi käsivarrellaan seisoi siellä itkien. He olivat myymässä häntä huutokaupalla, siitettäväksi suurikokoisempien naisten kanssa, saadakseen aikaan suurempikokoisia orjia.

197 Lincoln puristi käsiänsä tällä tavalla, iski nyrkkinsä yhteen ja sanoi: "Tuo on väärin." Hän sanoi: "Jonakin päivänä tulen iskemään tuota, vaikka se ottaisi elämäni." Se otti hänen elämänsä. Mutta hän iski sitä ja tappoi sen.

198 Minä sanoin: "Tämä ryyppääminen, tämä väärä elämä on väärin. Jonakin päivänä minä tulen iskemään sitä!" Kuinka minä tulisin iskemään sitä senkaltaisen nimen kanssa, joka minulla oli? Kukaan ei halunnut puhua minulle. Siksi asetin tehtäväni kyseenalaiseksi. Kukaan ei välittänyt minusta. Siellä ei ollut ketään missään, ainoastaan perheeni keskuudessa täällä.

199 Jumalan armosta, minun täytyy lähteä kotoani; en voi edes viipyä siellä, sillä ihmiset soittavat puhelimella ympäri maailman kaikkialta. Kaikenkaltaiset miehet, hallitsijat, monarkit, kuninkaat, suuret ihmiset, liikemiehet, saarnaajat, he kutsuvat kaikkialta ympäri maailman; käyntejä, puheluja, puheluja, päivästä päivään, yö yön perään. Mikä on tehnyt sen? Jeesuksen Kristuksen Veri, joka puhdisti minun sieluni. Niin kuin Abraham Lincolnin veri otti orjanvyön pois värilliseltä mieheltä, samoin otti Jeesuksen Kristuksen Veri synnin kahleet pois minulta; ja minulle, jonka nimi oli alhaisempi kuin jonkun eläimen, Hän antoi nimen omana poikanansa, Hänen armostansa.

200 Ja minä olen valmis menemään Jordanille tänä aamuna. Minä olen valmis seisomaan tehtävässäni. Olen rakastanut ihmisiä. Olen huolehtinut heistä. Hän on kohdannut minut, näky näyn jälkeen, joita minulla ei ole aikaa kertoa; ja te tiedätte, se on kirjoitettuna tänne kirjojen taakse. Sanottiin: "Sinä huolehdit liikaa ihmisistä. Vaeltaessasi Minun kanssani, sinä tulet vaeltamaan yksin. Sinä panet liian paljon painoa noille merkeille."

201 En tiennyt, mikä sen loppu oli, mutta nyt tuo hetki on tullut. Hetki on tullut, jolloin näin käden tulevan alas Joosuan Kirjan ylle, ja sanottiin: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi." Minä uskon sen tänä aamuna. Tästedes, ja tästä päivästä eteenpäin, minä palvelen Jumalaa tehtävässäni. Jos Hän haluaa näyttää minulle näkyjä, Hän voi näyttää niitä. Jos Hän ei tee sitä; en tule enää koskaan seisomaan ihmisten edessä, yrittääkseni antaa heidän uskonsa vetää jotakin ulos minusta. Tulen rukoilemaan sairaiden puolesta, jättämään heidät Jumalalle ja antamaan heidän mennä. Jos he uskovat tehtävän, silloin Jumala on aivan yhtä todellinen. Hän on tuonut minut näin pitkälle, aivan kuten Mooseksenkin. Se on tehnyt aivan samoin kuin Hän teki Joosualle.

202 Minun nöyrä rukoukseni on: "Jumala, anna minulle anteeksi. Salli minun nousta ja yrittää uudestaan. Auta minua, Herra. Salli minun johtaa tätä kanssa ja asettaa heidät Sanalle, niin että voimme mennä ylös Jordanille, ja sisälle luvattuun Maahan, jossa tuo suuri lunastettu Jumalan Seurakunta tulee olemaan pelastettu tekemästä enää syntiä." Se on kaipaukseni tänä aamuna. Uskokaa se ja eläkää! Uskokaa se ja parantukaa! Minä puhun teille Herran Nimessä. Rukoilkaamme.

203 Herra Jumala, Taivaiden ja maan Luoja, Iankaikkisen Elämän Alkaja, ja kaikkien hyvien lahjojen Antaja, anna laupeutesi ja armosi olla palvelijasi yllä ensin, Herra. Olen tehnyt väärin Sinun silmissäsi, käyttämällä väärin jotakin, joka on ollut Jumalallista, koska ihmiset ovat vetäneet sen minusta, Herra. Minä rukoilen Sinua, oi Herra Jumala, tästä hetkestä alkaen, lataa minut Sinun Hengelläsi, Herra. Minä uskon koko sydämelläni. Auta Sinä minun epäuskoani.

204 Ja kun miehet ja naiset tulevat rukoiltaviksi, niin silloin olen tekevä sen niin kauan kuin minussa on henkeä ja elämä. Voikoot he nyt uskoa, kun heidän puolestaan rukoillaan, Isä. Tämä tehtävä, jonka Sinä olet antanut minulle, suo minun olla kykenevä kuljettamaan se kaikkialle maail-

maan. Ja kun minä tulen johonkin määrättyyn paikkaan, jossa tienviitta on naulattu paikoilleen, niin voikoot he tietää, että se ainoastaan osoittaa tehtävään. Voikoon heillä olla usko.

205 Herra, minä en enää pidempään odota jonkinlaista merkkiä tai jotakin kertomaan minulle määrättyjä asioita, tai tuleeko tämä henkilö parantumaan. Minä menen kohtaamaan vihollista uskon kanssa omassa sydämessäni. Minä menen haastamaan hänet Jeesuksen Kristuksen Verta vastaan, sitä vastaan hän ei voi kestää.

206 Nyt jos kaikki nämä asiat ovat olleet oikein, niin kuin ne on todistettu olleen oikein, silloin Sinä tulet parantamaan sairaat, kun minä rukoilen heidän puolestaan, Herra. Se on Sinun Sanasi. Se on Sinun lupauksesi. Tämän minä haluan tehdä. Auta Sinä minun epäuskoani.

207 Anna anteeksi syntini, Herra, että olen ollut tottelematta Sinua. Minä en tiennyt mitä muuta tehdä; jos tiesin, Herra, niin sitä ei oltu paljastettu ja tehty selväksi minulle. Nyt se on. Minä tiedän, missä seison. Minä tiedän tehtäväni. Enkä minä tule koskaan antamaan tämän Sanan poistua suustani, päivin tai öin. Olen aina seissyt Sen rinnalla, Herra, olen seissyt Sen rinnalla, kertoen ihmisille, että, jos jokin ei ole Jumalan Sana, silloin minulla on epäilykseni siitä. Mutta minä en saarnaisi tai tekisi mitään, ellei se ole Jumalan Sana.

208 Mutta Herra, minä väsyn kulkemaan ympäri tällä samalla maaperällä. Kuten eilen illalla sanoin: "Neljäkymmentä vuotta erämaassa, edestakaisin ja edestakaisin." Jumala kyllä siunaa, kasvatetaan lampaita, lapsia ja karjaa ja kaikkea muuta. Jumala, Sinä olet siunannut heitä. Mutta yhtenä päivänä Sinä sanoit: "Te olette olleet tällä vuorella tarpeeksi kauan, lähtekää pohjoiseen, Jordania kohden."

209 Jumala, minä lähden liikkeelle tänä aamuna. Minä jätän nämä tienviitat, koska ne osoittavat parempaa Maata kohden. Minä voin kompastella. Minä voin kulkea amalekilaisten lävitse. Minä voin kulkea heettiläisten tai kanaanilaisten lävitse. Minun ehkä täytyy kulkea oman arvosteluni lävitse. Herra, minä tulen vain liikkumaan eteenpäin. Ja minä tiedän, että siellä on Maa jossakin, siellä jossakin; tai jokin tila, jokin paikka, jonne me voimme tulla, jossa Sinä tulet vastaamaan rukoukseen. Ja mitä tahansa me pyydämme, tullaan antamaan, eikä edes syöpä tule kestämään rukouksen edessä. Minä tiedän sen totuudeksi! Sitten, minä uskon ja odotan sitä, Herra. Ja minä jätän itseni Sinulle tänä aamuna, Sinun palvelukseesi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk' mahdollista on, usko se vaan;
Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk' mahdollista on, usko se vaan.

210 Nyt ääninauhat ovat poissa päältä, koska tämä menee ympäri maailman. Se on minun sydämestäni. Voitteko te ymmärtää sitä, seurakunta? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

211 Jumala ei voi koskaan sanoa mitään ja sitten peruuttaa sitä. Hänen Sanansa ovat pettämättömät. Hänen lupauksensa ovat tosia. Koko ajan Hän on odottanut tätä hetkeä. Katsokaahan, se on uskon rukous, joka pelastaa sairaan, eikä merkki. Uskon rukous! "Jos sinä voit uskoa", Jeesus sanoi, "Minä voin tehdä sen, jos sinä uskot." Nyt jos Jumala on antanut minulle voiman rukoilla uskon rukous teidän ylitsenne, ja on luvannut ja vahvistanut sen totuudeksi, niin uskotteko te nyt? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Mitä minä pyydän, minä saan, jos te uskotte sen. "Jos voit saada ihmiset uskomaan, ja olet vilpitön, kun rukoilet, ei mikään ole kestävä sinun rukouksesi edessä."

212 Veli, sisar, jos koskaan olen halunnut olla vilpitön, se on nyt. Kaikkien virheitteni jälkeen, osoittaakseni sen, mitä haluan. Syy, miksi saarnasin nämä aikaisemmat sanomat, on se, että Jumala niissä osoitti olevansa armollinen. Mooses teki virheensä, hänen kaltaisensa suuri mies. Sitten kun tuli Joosuan vuoro, ja hän myös tulisi tekemään omat virheensä, Jumala sanoi: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi."

213 Katsokaa nyt, kuinka Jumala kaksi vuotta sitten osoitti tuon Kirjoituksen minulle: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi. Minä en tule katsomaan sinun virheisiisi." Hän tiesi, että tämä hetki oli tulossa. Nyt se on täällä. Näettekö, suoraan takaisin jälleen, koska Jumala ei voi koskaan mennä pois siitä.

214 "Uskosta te olette pelastetut." Kuinka monet tietävät sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Vaikka kuinka monet hyvät miehet rukoilisivat teidän puolestanne, vaikka kuinka monet hyvät saarnaajat saarnaisivat teille, teillä täytyy olla oma henkilökohtainen uskonne pelastusta varten. Onko se oikein? ["Aamen."] Se on teidän oma uskonne. Minä en välitä siitä, kuinka monia hyviä saarnoja te kuulette, tai kuinka moneen hyvään seurakuntaan te kuulutte; se on teidän oma henkilökohtainen uskonne, joka pelastaa teidät.

Ei ole väliä sillä, kuinka paljon te itkette, kuinka paljon te kerjäätte, kuinka paljon te kiljutte, kuinka paljon te tanssitte Hengessä; te pelastutte vain omalla uskollanne. Onko se oikein? ["Aamen."] Se on ainoa tapa, miten te parannutte.

215 Jos Jumala antaa jollekin miehelle sanoman, saarnaaja saarnaa pelastuksen ja antaa sanoman, ja te näette, että Sanoma on totuus, Jumala vahvistaa Sen Sanallansa, että Se on totuus, niin kuinka paljon enemmän teidän silloin tulisi uskoa parantamisen lahjaa, kun sekä Sana että Enkeli ovat vahvistaneet sen, kahden merkin kanssa, jotka molemmat ovat pettämättömästi osoittaneet siihen. Kuinka paljon teidän pitäisikään uskoa siihen!

216 Osoittaakseni, että ei ollut tarkalleen Jumalan täydellinen tahto tehdä sitä, nuo merkit aina heikensivät minua. Kuinka monet tietävät sen? Kysykää vaimoltani siellä takana. Hän voi kertoa sen teille, hän on se, jota se koskee pahiten, hän on se, jonka täytyy kestää minua. Tietämättä tuskin missä olette, kävellen ympäri, ja sitä ja tätä... Kävelette, menette alas tietä pienen matkan, ja pysähdytte.

217 Nyt olen tulossa näistä viimeisistä kokouksista. Otin nuo ihmiset jonossa, ja ensin meillä oli pari iltaa vapaata, ilman että olisimme jakaneet rukouskortteja. Sitten se muodostui sellaiseksi ryntäykseksi, että meidän oli pakko antaa rukouskortteja. Minä seisoin ja otin viisikymmentä tai seitsemänkymmentäviisi, ehkä, neljäkymmentä tai viisikymmentä erottamista yhdellä kertaa; ja jokaisena iltana. Onko se oikein, Gene ja Leo, ja te täällä, jotka olitte kokouksissa? Varmasti. Ja mitä se teki? Kun Se jätti minut ja lähdin kotiin, saatoin unohtaa, missä olin; olin valtatiellä ja halusin tietää, mistä olin tullut.

218 Ja tarkoitatteko kertoa minulle, että Jumala tekisi sitä jollekin miehelle? Ei koskaan. Se oli mies, joka teki sen itsellensä, ottamalla tienviitan tehtävän asemesta. Ja minä pysähdyin erään pienen puun alle siellä tien vieressä, jossakin Washingtonissa, tai jossakin siellä ylhäällä. Minä sanoin: "Herra, jos Sinä vain annat minun ravistella itseni omaksi itsekseni jälleen, ja autat minua tuntemaan totuuden, niin että voin saada sen kerran oikaistuksi ihmisille, ja saada tehtävän oikaistuksi."

219 Nyt olen tehnyt sen. Istuessani täällä vuoren rinteellä Kentuckyssa, yhtenä aamuna noin auringonnousun aikaan, Hän paljasti sen minulle. Ja tässä se on. Tämä se on. Nyt minä menen Herran Jeesuksen Nimessä. Siinä kaikki.

220 Uskokaa se, ja eläkää! Uskokaa se, ja tulkaa terveeksi! Minä en voi saada ketään uskomaan sitä. Teidän täytyy itse uskoa se. Mutta minä olen kertonut teille Totuuden. Jumala on todistanut, että Se oli totuus; Sanallansa, Enkelillänsä, Hänen merkeillänsä ja ihmeillänsä, nämä kaksitoista pitkää vuotta. Jos he eivät tule uskomaan sitä nyt, he eivät koskaan tule uskomaan sitä. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Mutta nyt on tullut hetki, että olen väsynyt viipymään tällä vuorella. Minä haluan mennä ylös Jordanille, minä haluan mennä sisälle täyteen lupaukseen. Haluan saada uskon itseeni, enkä katsoa merkkiin tai johonkin, mitä Jumala on paljastanut tai jonkinlaiseen tienviittaan. Minä haluan katsoa Golgataa kohden ja sanoa: "Uskon kautta minä tulen, Herra Jumala. Minä tulen Herran Jeesuksen Nimessä."

221 Täällä on tänä aamuna nyt joitakin joiden puolesta tulee rukoilla. Minä tulen kohtaamaan tuota tautia tai vaivaa teidän ruumiissanne Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Tulen tekemään sen siihen asti, kunnes Jumala ottaa elämäni pois minulta. Niin se on. Niin kauan kuin Hän antaa minulle järjen ja ymmärryksen, minä tulen rukoilemaan. Älkää te epäonnistuko siinä, mitä uskotte; että kun minä rukoilen teidän puolestanne, te olette tuleva terveeksi. Selvittäkää se itsellenne. Jos te ette usko sitä, älkää silloin ollenkaan tulko, koska te tulette vain vahingoittamaan itseänne.

222 Nyt se on ääninauhalla, ja se on sanottu täällä. Tästedes, ei enää erottamista, ellei Jumala käske minua tekemään jotakin määrättyä asiaa: "Mene ja kerro tälle henkilölle jokin määrätty asia", ja silloin minä tulen menemään ja kertomaan heille. Jos Hän sanoo: "Tee jokin määrätty asia", silloin minä menen ja teen sen.

223 Mutta että seisoisin siellä ja sanoisin: "Katsokaa nyt minua ja uskokaa koko sydämellänne. Kyllä, tämä on niin-ja-niin." "Sinä olet John Doe, ja tulet sieltä-ja-sieltä. Sinulla on ollut syöpä niin-ja-niin kauan. Tohtori se-ja-se kertoi sinulle, ettet tulisi paranemaan. Sinä menit ja teit erään määrätyn asian. Nyt sinun täytyy viedä se takaisin, ja oikaista se, ennen kuin tulet terveeksi. Hyvä on, veli Doe, mene nyt ja usko se." "Nyt, sinä olet sisar se-ja-se, ja tulet sieltä-ja-sieltä." "Sinä tulet sieltä-ja--sieltä." Ja sitten kaikki alkaa pyöriä, ja tuskin tiedän mitä tehdä. Sitten lähden ulos kokouksesta ja: "Missä minä olen?" Ei enempää sitä.

224 Minä tulen Herran Jeesuksen Nimessä, Hänen palvelijanansa. Jos Jumala ei ole todistanut sitä teille tähän mennessä, että se, mitä minä olen

kertonut teille, on Totuus, niin silloin te ette koskaan tule uskomaan, että olen kertonut teille Totuuden. Aamen. Niin se on. Se on totta. Kuinka monet haluavat puolestansa rukoiltavan, kohottakaa kätenne. Hyvä on.

225 Nyt haluan Teddyn. Onko Teddy vielä rakennuksessa? [Joku sanoo: "Ei, hänen täytyi lähteä."] Hänen täytyi lähteä. Onko täällä pianistia, joka osaa soittaa minulle tuon laulun *Usko se vaan?* Onko täällä joku, joka osaa soittaa? Tai onko teillä se nauhalla, jossakin? Haluaisiko joku täällä soittaa meille *Usko se vaan*, mies tai nainen, sillä ei ole väliä, me olisimme iloiset siitä. Hyvä on. Nyt kun soitat sitä, niin tekisitkö sen pehmeästi, sisar.

226 Me emme nyt tule antamaan rukouskortteja. Kun olemme tämän kaltaisissa pienissä kokouksissa, meidän ei tarvitse tehdä sitä. Kun me olemme suurissa kokouksissa, silloin meidän täytyy jakaa rukouskortteja, jos rukoilen viidensadan puolesta, meidän on tehtävä se, koska liian monet tulevat uudestaan väkijoukosta, näettehän.

227 Kuinka monet uskovat että tämä on Jumalan tahto? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Aamen. Oi, jokin saa minusta tuntumaan, että olen tehnyt oikein. Se on nyt poissa harteiltani. Se on ollut siellä kaksitoista vuotta, tietoisuus siitä, että jotakin on ollut väärin, veli Lee. Nyt tiedän, että se on poissa. Olen sanonut sen, se on ääninauhalla, ja nyt se on poissa harteiltani.

228 Muistakaa, te voitte ainoastaan pelastua omalla henkilökohtaisella uskollanne. Te voitte parantua vain omalla henkilökohtaisella uskollanne. Uskotteko te, että tämä on Raamattu? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Jumalan Sana! Uskotteko te, että teidän pastorinne on Jumalan mies, missä tahansa seurakunnassa te käyttekin? Jos ette usko sitä, silloin teidän pitäisi jättää se. Menkää miehen luo, joka on Jumalan mies. Sitten, jos te uskotte häntä, ja uskotte, että hän kertoo teille Totuuden, silloin vastaanottakaa Se. Teidän oma henkilökohtainen uskonne Kristukseen pelastaa teidät. Ei väliä sillä, kuinka hyvä teidän pastorinne on, kuinka jumalinen, pyhä teidän äitinne on, kuinka todellinen Jumalan Sana on, kuinka paljon te itkette, kuinka paljon te rukoilette; se on teidän uskonne, joka pelastaa teidät! Uskon kautta te olette pelastuneet.

229 Nyt sama asia soveltuu tähän. Ei väliä kuinka... Jumalan Sana sanoi, että Hän tulisi lähettämään tämän viimeisissä päivissä. Näissä kahdessa peräkkäisessä saarnassa seurasin luonnollista Israelia ja hengellistä Israe-

lia yhdessä. Me odotamme tämän päivän Joosuaa, joka on Pyhä Henki, johtamaan meidät tuohon Maahan. Hänen täytyy puhua jonkun kautta, koska Hän on Henki. Minä olen kertonut teille sen, mitä Hän on sanonut minulle. Nyt uskokaa, ja parantukaa.

230 Antakaa nyt näiden tältä puolelta... Doc, mene sinä sinne. Billy Paul, missä on Billy? Haluaisitko tulla tänne auttamaan Docia.

231 Nyt jokainen teistä, joka tulee tämän rukousjonon kautta, muistakaa, se tulee riippumaan teistä itsestänne, jos ette usko koko sydämellänne. Se on Totuus. Teidän täytyy uskoa Se. Muistakaa nyt, se olette te, joka olette sairas. Jumala sanoi sen Raamatussansa, Jumala lähetti sen Hänen sanansaattajansa kautta, Jumala todisti sen Enkelinsä kautta, ja nyt teidän täytyy uskoa Se.

232 Nyt te, jotka haluatte puolestanne rukoiltavan, tässä on se, mitä Raamattu sanoo: "Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he parantuvat." Ja se on Totuus. Ja me haluamme uskoa sen nyt koko sydämellämme, ja Jumala tulee antamaan teille parantumisenne.

233 Tulkaa nyt tätä kautta, suoraan tästä lävitse, ja sitten suoraan takaisin paikallenne; sitten tämä toinen puoli tulkoon samalla tavalla. Nouskoon tämä puoli seisomaan tänne oikealle puolelle täällä. Hyvä on. Mitä sanoit? [Joku puhuu veli Branhamille.] Minä tulen astumaan tähän alas, rukoillakseni heidän puolestaan.

234 Nyt nämä kirjeet ja nenäliinat, olen rukoillut niiden ylitse. Monet teistä, joidenkin teistä ehkä täytyy lähteä. Älkää nyt unohtako tämän iltaista kokousta, aihe on *Todellisen Seurakunnan jumalallinen vahvistus.*

235 Nyt te, jotka tulette rukoiltavaksi, uskotteko te ehdottomasti, että te tulette parantumaan? [Ihmiset rukousjonossa sanovat: "Aamen."] Jos ette usko, niin älkää tulko. Jos uskotte, silloin on velvollisuutenne tulla.

236 No niin, minä en ole parantaja, mutta minulla on parantamisen lahja. Siitä on todistettu. Se on todistettu totuudeksi. Katsokaahan, pitkän aikaa sitten taaksepäin, muistan kuinka minulla oli tapana mennä tänne sairaalaan. Ja minä olin vain paikallinen baptistisaarnaaja, täällä paikallisesti, ja kävin sairaalassa, ja siellä oli eräs vanha hoitajatar, joka asui alhaalla Howard Parkissa. En tiedä onko hän yhä täällä sairaalassa vai ei. Hänellä oli tapana sanoa potilaalle: "Nyt sinä tulet parantumaan. Tuo pieni baptistisaarnaaja on tulossa rukoilemaan sinun puolestasi." Näettekö, se oli vain sen alku. Sillä tavalla se oli. Ja sen tuli levitä ympäri maail-

man.

237 Ja nyt Hän antoi minulle nämä merkit, korvaamaan sen, mitä puuttuu koulutuksestani. Nyt jos minulla olisi koulusivistystä, niin kuin joillakin näistä toisista saarnaajista, joita tunnen, kuten ehkä, veli Neville ja tohtori Vayle, niin minulla ei tarvitsisi olla tätä. Mutta minulla täytyi olla se, korvaamaan tätä, ottamaan sen paikka mitä minulta puuttui koulusivistyksestäni. Minulla täytyi olla merkit. Merkkien on todistettu tekevän sen aivan yhtä tehokkaasti kuin koulusivistys olisi tehnyt. Katsokaahan, jos teillä ei ole tarpeellista pätevyyttä, kykenee Jumala antamaan teille pätevyyden toisella tavalla.

238 Pitäkää nyt usko ja uskokaa. Haluan jokaisen teistä nyt lupaavan sen Jumalalle siellä missä seisotte. Koska, jos ette tee sitä, se ei tule auttamaan teitä. Ja kun te tulette rukousjonon lävitse, ja minä rukoilen teidän puolestanne, niin voi olla, että ette näe pienintäkään tulosta. Mutta Jeesus ei koskaan sanonut: "Näetkö sinä sitä? Tunnetko sinä sitä?" Hän sanoi: "Uskotko sinä sitä? Jos sinä uskot!"

239 Nyt olen huomannut tämän matkan varrella. Rukoilen ihmisten puolesta, ja joillekin heistä Hän ei halunnut antaa erottamista; sitten he menevät vois sanoen: "Hah! Minä en saanut mitään. Hän ei kertonut minulle mitään." Tuo henkilö ei tavallisesti myöskään saanut mitään.

240 Mutta jotkut heistä tulevat sanoen: "Kiitos Sinulle Herra. Minä uskon sen." He ovat niitä, joilta myöhemmin kuulin: "Tiedätkö, veli Branham, minä en tuntenut mitään eroa moneen päivään, ehkä kahteen tai kolmeen viikkoon, mutta sitten äkisti aloin tuntea, että se oli jättämässä minut, ja niin se meni." Näettekö?

241 Te saatatte sanoa, että te uskotte. On kolme ihmisryhmää, jotka osallistuvat kokoukseen, ne ovat; uskomattomat, tekouskovaiset ja uskovaiset. Jotkut heistä tekeytyvät uskoviksi. "Oi, kyllä minä uskon", mutta he eivät usko. Jos te uskotte sen... Haluan kysyä teiltä tämän kysymyksen nyt. Jos te uskotte sen, niin teidän on mahdotonta olla parantumatta. Kuunnelkaa. Sallikaa minun sanoa se uudestaan. On täysin mahdotonta teidän olla parantumatta, jos te uskotte sen.

242 Ensimmäiseksi, Jumalan Sana tuli, antaen tehtävän. Uskotteko sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Jumalan Sana sanoo niin, se on ensimmäinen. Se on yläpuolella kaiken. Toinen asia, Herran Enkeli on todistanut sen, merkit ovat vahvistaneet sen. Onko se oikein? ["Aamen."] Ilman yh-

tään epäonnistumista missään.

243 Jumalan Sanassa ei ole yhtään epäonnistumista, joka sanoisi: "Kerran Minä annoin heille parantumisen, mutta nyt Minä tulen ottamaan sen pois heiltä." Haluan jonkun näyttävän sen minulle. Minä tulen näyttämään teille, missä Jeesus antoi Seurakunnallensa tehtäväksi rukoilla sairaiden puolesta, ja uskon rukous on pelastava sairaan. Kertokaa te nyt minulle, missä Hän sanoi, ettei se enää tapahtuisi. Näyttäkää minulle, missä se on Raamatussa. Näettekö?

244 Hän sanoi, että viimeisissä päivissä Hän tulisi tekemään näitä määrättyjä asioita, nostaisi esiin nämä asiat. Katsokaa, mitä on tapahtunut. Hän on pitänyt Sanansa. Minä Kerroin teille, että Hän antoi minulle tehtävän, ja nyt maailma tietää sen. Tiede tietää sen. Herran Enkeli todistaa sen. Ja tulokset ovat todistaneet, että se on totuus.

245 Me elämme sairaassa maailmassa. On monia, joiden puolesta rukoilla. Minä ajattelin: "Varmasti on olemassa jokin muu tapa tämän lisäksi."

246 Veli Moore sanoi minulle kerran... Siellä oli eräs pieni raajarikkoinen tyttö raukka rakennuksessa, joka ryömimällä yritti päästä ylös sinne, missä minä olin. Katsoin alaspäin, ja tyttö alkoi itkeä. He eivät voineet tuoda häntä rukousjonoon, koska hänellä ei ollut rukouskorttia. Emmekä me tienneet, että se oli tuon lapsen viimeinen ilta. Ja veli Moore ja muut heistä auttoivat hänet pois jonosta.

247 Seuraavana päivänä istuin keskustelemassa siitä hänen kanssaan, ja hän sanoi: "Veli Branham, se koski minuun."

248 Minä sanoin: "Koski sinuun? Mitä sinä ajattelet sen tehneen minulle."

249 Näettekö, joku pieni raajarikkoinen tyttö. Se jäi pysyväisesti mieleeni. Ja se oli noin kymmenen vuotta sitten Illinoisissa. Pieni mustapäinen tyttö, ruskeat silmät, pieni poliotapaus, joka ryömimällä yritti päästä sinne, missä minä olin. Järjestysmiesten siellä täytyi auttaa hänet takaisin tuoliinsa, josta hän oli ryöminyt pois päästäkseen sinne ylös. Miksi? Te voitte ottaa vain niin-ja-niin monta. Ja jos minun olisi pitänyt jättää joku jonossa olevista pois, ja jos olisin pannut hänet sinne ilman rukouskorttia, olisi se loukannut heidän tunteitaan, näettehän. Se on totta, en voinut tehdä sitä. Minä sanoin: "Varmastikin on olemassa jokin toinen tapa." Toivoisinpa, että olisin tiennyt silloin sen, mitä tiedän nyt, niin se olisi ollut eri juttu. Varmasti se olisi ollut eri tavalla.

250 Nyt, jokainen teistä, ainoa asia, joka estää teitä parantumasta, on se, että te ette usko sitä.

Kumartakaamme nyt päämme.

251 Taivaallinen Isämme, tässä seisoo sokea, raajarikkoinen, ahdistettuja, sairaita, joku on kuolemassa syöpään, toisilla on vatsahaavoja ja kasvaimia. He kaikki seisovat tässä jonossa, Herra. Olen saarnannut Sanan. Ja kahdentoista vuoden ajan Sinä olet vahvistanut sen ympäri maailman. Minä olen pyytänyt anteeksiantoa, ja minä tiedän, että en tehnyt sitä tahallisesti. Tein sen, koska ajattelin, että olin tekemässä oikein. Nyt tulen nöyrästi Sinun tykösi, Herra, pyytäen Sinua siunaamaan rukoukseni; niin että rukoillessani näiden ihmisten puolesta, joka ainoa heistä tulee terveeksi. Siunaa heidän uskonsa. Auta meidän epäuskoamme, Herra.

252 Ja voikoon jokainen tänä aamuna todella saada näyn siitä. Älköötkö he kadottako mitään siitä. Vaan voikoot he nähdä sen Kirjoituksen mukaisesti, ja ajatella sitä, kuinka Herran Enkeli siellä alussa sanoi: "Niin kuin Moosekselle oli annettu kaksi lahjaa." Ja kaksi vuotta sitten laskeutui alas Raamattu; ja Käsi tuli alas, sen kaltainen, joka kirjoitti Babylonissa seinälle; inhimillinen käsi, joka avasi Raamatun ja osoitti tätä lukua: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi." Ja Isä, täällä se on tänä aamuna tuotu valoon. Me kiitämme Sinua tästä, Herra. Ja anna Sinä minulle anteeksi väärintekoni.

253 Ja nyt alkaessamme rukoilla, voikoon Jumalan Voima parantaa jokaisen sairaan henkilön, joka tulee jonon kautta. Minä menen vain Sinun palvelijanasi, pyytämättä mitään erikoisvoitelua, tai mitään erikoista. Mutta tietäen, että elämässäni on se tehtävä, minä menen tekemään sen Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

254 Nyt veli Neville, seisoisitko tässä. Tämän lahjan kanssa minä en tule voitelemaan öljyllä, näettehän. Minä tulen tekemään vain sen, mitä Hän käski minun tehdä. Ja tehtävään kuului: "Saa ihmiset uskomaan itseesi, ja ole vilpitön." Uskotteko te? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ja minä olen vilpitön. Jotakin on pakko tapahtua.

255 Veli Neville tulee johtamaan laulamista. Rukoilkaa te kaikki hiljaa minun rukoillessani sairaiden puolesta. [Veli Neville aloittaa laulun *Usko se vaan*. Tyhjä kohta nauhassa.]

256 Herra Jeesus, minä lasken käteni tämän naisen päälle, jolla on nämä

munuaiskivet. Ja minä nuhtelen niitä Kristuksen Nimessä, voikoon hän mennä ja olla parantunut. Aamen. Jotakin on tapahtunut!

Mikä on sinun vaivasi?

257 Herra, minä lasken käteni veljen päälle, jolla on tämä rauhasvaiva, ja nuhtelen tätä Perkeleen voimaa, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen. Sinulla täytyy nyt olla se. Usko.

258 Herra, minä lasken käteni sisareni päälle, jolla on nämä huonot jalat jotka ovat turvoksissa. Minä nuhtelen tätä turvotusta, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Mene, usko se, sisar, ja sinä tulet näkemään sen.

259 Herra! Sydänvaiva ja muita vaivoja; minä lasken käteni sisareni päälle ja nuhtelen tätä, Jeesuksen Nimessä, tehtäväni mukaisesti.

260 Herra! Pettävä näkö ja sydänvaiva; minä nuhtelen sitä tässä naisessa, Jumalalta olevan tehtäväni mukaisesti. Jeesuksen Nimessä. Aamen. Sen yksinkertaisesti täytyy olla! Se tulee olemaan kunnossa. Se on kunnossa. Aamen. Uskon sen koko sydämelläni.

261 [Tyhjä kohta nauhassa.] Se on totta, jos se on teidän aikanne mennä. Te tulette menemään jollakin tavalla. Se on totta. Mutta ensin, jos tulette olemaan vilpittömät, ettekä epäile sitä, te tulette terveeksi. Niin on.

262 Lasarus herätettiin kuolleista, ja hän kuoli uudestaan. Mutta hänet herätettiin kuolleista, osoittamaan että Jumala pitää sen, mitä Hän lupaa ihmisille. Hän sanoi: "Maria, uskotko sinä tämän? Minä olen ylösnousemus ja Elämä. Jumala on antanut Minun tehtäväkseni herättää kuolleet. Uskotko sinä tätä?"

263 Hän vastasi: "Kyllä Herra. Minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, joka on tullut maailmaan."

Hän sanoi: "Minne te hautasitte hänet?" Näettekö?

264 Hänen täytyi kuolla uudestaan. Mutta Hän herätti hänet, osoittaakseen, että Hän oli ylösnousemus ja Elämä.

265 Näettekö, Jumala tekee nuo asiat, ja kaikki on Jumalallisessa järjestyksessä. Oi, olen niin iloinen voidessani sanoa sen! Kaikki on täydellisesti järjestyksessä. Jos te voitte uskoa, niin kaikki se, mitä te pyydätte, on annettu teille. Sen on pakko olla!

266 Hyvä on, jatkakaa vain rukoilemista nyt, kun he tulevat.

267 Herra Jeesus, sisaremme on hyvin sairas. Hän on kuullut minun saarnaavan tämän Sanan. Voikoon tämä epäilyn hitaus poistua heistä

kaikista, Herra. Voikoot he nousta ja lähteä pois tältä edestakaisin kävelyn vuorelta, ja mennä eteenpäin Jordanille, Herra. Suo se, Herra. Voikoon sisaremme kulkea tämän polun nyt, tästä hetkestä eteenpäin, uskoen että Jumala parantaa hänen ruumiinsa. Jeesuksen Nimessä. Mene matkaasi, uskoen. Jumala siunatkoon sinua.

268 Herra Jeesus, anna tälle naiselle hänen sydämensä kaipaus, tytärtään ja perhettänsä varten. Rukoilen sitä Jeesuksen Nimessä, että hän saisi sen; tarjoan rukoukseni ja uskolla lasken käteni hänen päälleen. Jos minä en uskoisi Sinua, en minä laskisi käsiäni hänen päälleen. Jos tietäisin, ettet Sinä tekisi sitä, en rukoilisi hänen puolestaan. Mutta minä uskon, Herra. Ja hän myös uskoo. Ja me asetamme uskomme yhteen, uskoen Jeesuksen Nimessä. Aamen.

269 [Eräs veli puhuu veli Branhamille.] Jumala siunatkoon sinua, Pat.

270 Herra, kalliiden lastensa tähden, joiden hän haluaa pelastuvan. Hän on tulossa huonokuuloiseksi. Lääkäri sanoo, että kaihi on tulossa hänen silmäänsä. Hän haluaa elää Jumalan kunniaksi. Suo se hänelle, Herra, kun minä pyydän tätä veljeni puolesta. Ja hänellä on oleva se, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

271 Jumala siunatkoon sinua, veli. Älä epäile. Usko, että sinulla on se, mitä olet pyytänyt.

[Eräs sisar puhuu veli Branhamille.]

272 Herra, tämä pieni naisraukka seisoo tässä poikansa puolesta. Haluaisin, että Sinä tulisit tekemään jotakin, Herra. Se koskee häneen, kun hänen poikansa on menossa ihonsiirtoon. Ja hän rukoilee hänen ruumiinsa puolesta ja pelastusta hänelle. Hän rukoilee rakkaittensa puolesta. Hän on pyytänyt myöskin oman hermostuneen tilansa vuoksi, Herra. Hän on aivan murtumaisillaan. Jumala, minä rukoilen, että Sinä tulisit antamaan hänelle hänen sydämensä kaipauksen. Paranna hänet hänen vaivoistansa ja tee hänet terveeksi. Jeesuksen Nimessä minä rukoilen tämän uskon rukouksen hänen ylitsensä. Aamen. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Mene, uskoen se. Jumala siunatkoon sinua.

273 Herra, hänen rakkaittensa pelastumisen puolesta. Rukoilen, että Sinä soisit hänelle hänen pyyntönsä, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

274 Usko se nyt, sisar, että olet saanut sen, ja se on sinun, Jos uskot sen, sen täytyy tulla.

275 Veli Edgar Tyler, Jumala siunatkoon sydäntäsi! Hienoa, ja koko mat-

kan Phoenixista, Arizonasta asti. Eikö siellä ole kuumaa?

276 Tuo nainen tässä parantui kokouksessani. Mistä hän olikaan? Oletko sinä Phoenixista, rouva? Sinä et ole sieltä... Mutta sinä olit Phoenixissa kokousta varten.

277 Mitä sinä haluat Hänen tekevän sinulle? [Veli sanoo: "Ottavan astman pois minulta."] Ottavan astman pois sinulta. Jumala siunatkoon sinua, veli.

278 Rakas Jumala, minä rukoilen, että Sinä suot hänelle vapautuksen; hän tulee koko matkan Phoenixista, Arizonasta, seistäkseen jonossa, että hänen puolestaan rukoiltaisiin ja kuullakseen Sanoman rohkaisemaan häntä. Herra, se on suuri uhraus.

279 Etelän kuningatar tuli erämaan halki kolme kuukautta kamelin selässä, kuullakseen Salomonin viisautta. Ja katso, suurempi kuin Salomon on täällä; Pyhä Henki on täällä, suurempi kuin Salomon.

280 Herra, minä rukoilen, että Sinä parantaisit hänet tästä ruumiin vaivasta. Anna hänelle sen, mitä hänen sydämensä halajaa. Kulkekoon hän sitä polkua, joka hänelle on määrätty. Levätköön Jumalan hyvyys hänen yllään. Minä pyydän tätä siunausta veljelleni, Jeesuksen Kristuksen, Sinun Poikasi Nimessä. Aamen.

281 Ed, kun palaat takaisin, mene se mukanasi. Se on sinun. Minä annan sen sinulle. Mene ja vastaanota se.

282 Veli George. Melkein jokainen tuntee George Wrightin. Kuinka monet muistavat sen, kun hän oli kuolemassa juuri äskettäin? Kaikki lääkärit olivat antaneet toivon pois. Hänen ruumiinsa oli turvonnut sillä tavalla, veritulppa sydämessänsä. Useat lääkärit olivat lopettaneet hänen kohdallaan. Minä menin rukoilemaan hänen puolestaan. Veli Punk, jonka uskon olleen täällä hetki sitten, oli siellä kanssani tuona yönä. Istuin siellä mäellä ja toimin niin kuin olisin lähdössä metsästämään.

283 Haluan sanoa tämän tälle seurakunnalle nyt. Minun täytyy kertoa joitakin niistä asioista, joita on ollut tapahtumassa. Monta kertaa, kun te ajattelette, että olen metsästämässä, niin en tosiasiassa ole metsällä. Se on vain veruke estää ihmisiä seuraamasta minua. Minun täytyy mennä sinne, ollakseni yksin Jumalan kanssa. En ole siellä ainoastaan metsästämässä, ystävät. Kyllä, minä metsästän, mutta se ei ole sen kaltaista metsästämistä.

284 Olin istumassa siellä mäellä, ja hänelle, näytti siltä kuin olisin me-

nossa metsästämään kaniineja. Kiersin ympäri suoraan talon taakse, ja pidin käsiäni ylhäällä taloa kohden, ja rukoilin ja rukoilin. Hän oli kuolemassa! Pyhä Henki puhui minulle yhtenä yönä: "Yksi näistä miehistä tulee seurakunnasta, joka ei usko että parantuminen on oikein."

285 Eräs saarnaaja tuli hänen taloonsa äskettäin, ja yritti vastustaa minua siellä väittelyssä. Monet teistä ihmisistä täällä, olitte siellä tuona iltana. Katsokaa, kuinka tuo mies melkein kadotti järkensä, eikö niin ollutkin? Ja nyt hän lopultakin yrittää saada otetta armosta. [Veli Wright sanoo: "Vaikka hän sanookin, että minä olen paras ystävä, mitä hänellä on, veli."] Ajatelkaa sitä!

286 Mies, joka seisoi siellä väittelemässä, ja sanoi: "Ensimmäiseksi haluan sanoa sinulle, että sinä olet Perkeleestä."

287 Minä sanoin: "Minä annan sen sinulle anteeksi. Sinä et tiedä, mistä puhut."

288 Sitten hän kääntyi ympäri ja sanoi: "Minä tiedän, että sinulla on Kristuksen Henki."

289 Minä sanoin: "Minä olin 'perkele' muutama minuutti sitten, ja nyt 'Kristus'. Kumpi se on?" Näettekö? Niinpä nyt, hirvittäviä asioita on tapahtunut.

290 Tämä mies makasi siellä kuolemassa. Ja tämä mies nauroi häntä, sanoen: "Mene nyt ja nouda jumalallinen parantajasi."

291 Ja minä olin ylhäällä Lexingtonissa, Kentuckyssa, missä eräs nainen oli parantunut syövästä. Ja tuona aamuna noin kello viideltä, Herra näytti minulle näyssä kaiken sen. Hän sanoi: "Sinä tulet puristamaan kättä veli George Wrightin kanssa. Hän kävelee läpi tabernaakkelin tänne ylös ja puristaa kättäsi. Ja hän on kaivava haudan sille miehelle, joka teki pilaa hänestä." Minä en tiennyt sitä, en tiennyt, että hän kaivoi hautoja.

292 Soitin sisar Wrightille. Hänen pitäisi olla täällä jossakin. Kyllä. Soitin sisar Wrightille ja sanoin: "Minulla on NÄIN SANOO HERRA." Se on totta. Ne ovat sen kaltaisia näkyjä, joita haluan nähdä tästä eteenpäin; sitten kun kerron jollekin jotakin, se tulee takaisin. Minä sanoin: "Veli George tulee kaivamaan tuon miehen haudan, tai olemaan tuon miehen haudalla, joka tekee pilaa hänestä. Ja hän on tuleva Tabernaakkeliin, ja minä tulen puristamaan hänen kättään." Tuo veritulppa jätti veli Georgen.

293 Ja noin kuukausi tai kaksi, sen jälkeen tulin takaisin tänne. Ja lähes

aina, minä tulen ympäri tätä kautta; mutta tuona aamuna, hän tuli tätä kautta, urkujen takaa. Sanoin: "Katsohan vain tätä, tässä hän tulee, puristamaan kättä, aivan tarkalleen niin kuin oli sanottu."

294 Ja tässä hän on tänään. Siitä oli nyt... [Veli Wright sanoo: "Yhdeksän vuotta."] Yhdeksän vuotta sitten. ["Minulla oli yhdeksän veritulppaa, jotka kaikki lähtivät pois.] Yhdeksän veritulppaa, ja yhdeksän vuotta sitten! Nyt hänellä on reumatismi kädessänsä.

295 Asiasta toiseen, kuulin että sisar Hickerson... Onko veli Hickerson täällä? Että sisar on parempi. Se on hienoa. Hänellä myös oli veritulppia, melkoinen joukko jalassaan.

296 Se oli hänen tyttärensä, sisar Hattie, joka istuu siellä, josta annoin todistuksen, kuinka uusi palvelustehtävä toimi ensimmäistä kertaa. Ihmettelenpä, ovatko pojat täällä tänä aamuna, ovatko he kanssasi? [Sisar Hattie sanoo: "Siellä takana."]

297 Missä nuo pojat ovat? Siellä he molemmat seisovat, aivan siellä takana. Siellä ovat nuo kaksi poikaa. Tämä on heidän äitinsä, veljemme tytär. Kohottaisitteko te kätenne ylös, pojat, niin että he voivat nähdä, keitä te olette. Hyvä on, siellä he seisovat aivan takana. Se on hienoa, eikö olekin, Orville? Se totisesti on. Hyvä on.

298 Veli George. [Veli Wright sanoo: "Sinä tiedät veli Bill, että minä uskon."] Minä tiedän sinun uskovan. Ja tiedän kuinka monta kertaa olen maannut siellä huoneessasi yöaikaan, katsellen ulos ikkunasta, ja kuunnellen laulurastasta. Jonakin päivänä meidän täytyy mennä, veli George. Siihen aikaan asti, olkoon Jumala kanssamme. Ja minä tiedän, että "vaikka vaeltaisin kuoleman varjon laakson lävitse, en minä pelkää mitään pahaa. Sinä olet minun kanssani." Tuossa näyssä täällä äskettäin, kun näin nuo vanhat ihmiset muuttuneina jälleen takaisin nuoriksi, niin sillä tavalla tulen näkemään sinut jonakin päivänä, täydellisenä.

299 Taivaallinen Isämme, anna veljellemme hänen sydämensä kaipaus. Paranna hänet tästä reumatismista. Hän on tulossa vanhaksi, Isä, ja minä rukoilen, että Sinä auttaisit häntä. Auta sisar Wrightiä ja pientä Edithiä, ja koko perhettä siellä. Sisar Hattieta ja hänen lapsiaan, kaikkia heidän rakkaitaan, ole heidän kanssaan, Isä. Suo tämä pyyntö, kun pyydän sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

300 [Veli George Wright sanoo: "Tulen olemaan seitsemänkymmentäyhdeksänvuotias.] Seitsemänkymmentäyhdeksän. Jumala siunatkoon

sinua veli Wright, ja antakoon sinulle paljon lisää päiviä. Ylistys Herralle!

301 Veli Daulton. Tässä on hieno veli, joka on ollut hyvin kallis minulle. Minäpä kerron teille, mitä tapahtui. Minulla ei ole aikaa käydä sen kaiken lävitse. Hänen vaimonsa tietää, kuinka hän oli kuolemassa sydänkohtaukseen. Eikö se ollutkin sydänkohtaus, sisar? Ja aikaisemmin Herra oli antanut sisarelle unen, ja tulkinta tuli. Ja kun tuo sydänkohtaus iski häntä, hänen vaimonsa seisoi siellä ja sanoi: "Minä uhmaan tätä!" Jumala oli antanut hänelle unen, että se tulisi olemaan sillä tavalla. Ja lääkäri ajatteli tuon miehen kuolevan silloin, ja tässä hän on elossa tänään.

302 Herra Jeesus, kalliille veljellemme, hän on ajanut pitkän matkan tullakseen tähän kokoukseen tänä aamuna. Hänen lonkkansa on paha. On aivan kuten autossa, Herra, osat alkavat kulua. Mutta Herra, ole hänen voimansa! Sinä olet meidän voimamme. Vahvista tämä heikko kohta hänen lantiossaan. Vahvista jokainen heikko kohta, Herra. Ja anna kalliille veljellemme hänen parantumisensa, kun minä siunaan häntä Jeesuksen Kristuksen Sinun Poikasi Nimessä, Aamen. Jumala siunatkoon sinua veli Daulton. Niin se on oleva.

303 Hyvä on, sisar, mitä voi Herra tehdä sinulle? [Sisar puhuu veli Branhamille.] Mitä, sehän on sisar Daugherty! Onko se Betty? ["Minä se olen."] Betty, siunatkoon Herra sydäntäsi. Kuka täällä Tabernaakkelissa ei tuntisi Betty Daughertyä! Ensimmäistä kertaa, kun minun vanha palvelustehtäväni toimi, se tapahtui tässä lapsessa. Kuinka monet muistavat tuon vaatteen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

304 Bettyllä oli tauti nimeltä, St Vitusin tanssi[tauti, sydenham chorea]. Hän oli sellaisessa tilassa, ettei hän edes toiminut ihmisen tavalla. Kukaan lääkäri ei voinut tehdä mitään hänen puolestaan.

305 Ja minä menin St. Louisiin. Tämä seurakunta antoi rahan, ja minä lainasin jonkun päällystakkia; ja he keräsivät minulle yksitoista dollaria mennäkseni rukoilemaan tämän pienen tytön puolesta. Hän oli vain pieni tyttö, aivan kuin tämä joka istuu tässä, pieni tyttö lapsi. Ja minä... Onko veli Daugherty täällä? Hän ei ole. Ja minä rukoilin ja rukoilin ja rukoilin, enkä voinut päästä minnekään. Ja lopulta, istuessani siellä veli Daughertyn autossa, minä näin näyn, mitä heidän tulisi tehdä.

306 Ja hänen äitinsä seurasi näkyä aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin Herra käski tehdä. Uskon sen olleen hieman heidän ajatustensa vastaista sil-

lä kerralla. Mutta hän teki aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin Herra oli käskenyt tehdä sen, ja Betty parantui. Kun ensi kerran näin hänet, kuinka... Sanoin: "Yksi Daugherty vuoteen toiseen päähän, ja veli Daugherty toiseen. Ja äiti ottakoon rätin ja pesköön vauvan kasvot ja kädet ja niin edelleen." Ja minä aloin rukoilla Isä meidän -rukousta: "Isämme, joka olet Taivaassa, pyhitetty olkoon Sinun Nimesi."

307 Ja nyt Bettyä vaivaa kaihit. Minulla oli tilaisuus rukoilla hänen puolestaan äskettäin, Chatauquassa, siellä rakennuksen takana.

308 Betty, kulta, katsokaamme tätä nyt tarkasti. Haluan pitää sinua kädestä. Oletko sinä kokonaan sokea, Betty? [Betty Daugherty sanoo: "En."] Sinä voit nähdä vain päivänvalon ja pimenemisen. [Näin on."] Kuinka vanha sinä olet, Betty? ["Kaksikymmentäkaksi."] Kaksikymmentäkaksi. Silloin hän oli noin seitsemän tai kahdeksan. Sisar Daugherty, sinulla on ollut kovaa, eikö olekin? Tiedätkö, Betty, olen aina uskonut, että Jumalalla oli jotakin sinua varten tehtäväksi. Ja uskon, että siksi on ollut tällä tavalla sinun kanssasi. Ja nyt minä uskon, että vihollinen on tehnyt tämän pahan asian.

309 Sinä tiedät Betty, että jos minulla olisi voima vetää nuo kaihit ulos, minä tulisin tekemään sen. [Betty Daugherty sanoo: "Kyllä."] Mutta minulla ei ole sitä.

310 Mutta Betty, se, mitä kerroin sinulle ensimmäisellä kerralla, se on totuus; niin kuin minä istun tässä, ja niin kuin sinä ja minä, veljenä ja sisarena Kristuksessa. Veli Daugherty, sinun isäsi, on niin mukava veli kuin minulla koskaan on ollut; ja kallis äitisi tässä. Olen asunut talossanne, ja te olette jakaneet ruokanne minun kanssani ja kaikkea muuta. Sinä olet ollut minulle kuin sisar, enkä voisi olla vilpittömämpi nyt kuin mitä olisin Deloresin kanssa, joka istuu siellä takana.

311 No niin, Jumala lupasi tämän, Betty. Koska isäsi on saarnaaja, on sinut kasvatettu perheessä, joka rukoilee sairaiden puolesta. Sinun puolestasi on rukoiltu monta kertaa. Se on tullut sille paikalle, että joskus se tulee vain automaattiseksi, ja me jotenkin kadotamme sen arvon. Näetkö sinä, mitä minä tarkoitan?

312 Sinä olet kasvanut hienoksi, sieväksi tytöksi, Betty, on häpeä nähdä sinun silmiesi menneen sillä tavalla. Onko Meda yhä rakennuksessa? Vaimoni halusi nähdä sinua; haluan hänen näkevän sinut, Betty, miten sievä tyttö sinusta on tullut. Betty, sinä olit sievä pieni tyttö. Sinä olet ai-

na ollut hyvä tyttö.

313 Nyt on varmaan tullut muutamia asioita, joissa sinä epäonnistut, Betty. Aivan niin kuin lääkäri tarkistaa sinun fyysisen ruumiisi, samoin minä haluan käydä lävitse sinun sielusi. Oletko pettänyt Jumalaa missään, Betty? Jos niin on, niin tunnusta se Hänelle: "Herra, jos Sinä sallit minun tehdä sen uudestaan, niin tulen tekemään eri tavalla." [Betty Daugherty puhuu veli Branhamille.]

314 Tämä on outo asia. Ajatelkaamme sitä tällä tavalla. Minä en tiennyt, että Betty Daugherty tulisi olemaan tässä kokouksessa. Mutta ensimmäinen erottamisen palvelutehtävissäni oli Betty Daugherty. Täällä se on jälleen takaisin, ensimmäisessä kokouksessa koskien tätä toista.

315 Hän tiesi juuri silloin, mistä puhuin. En halua jälleen aloittaa tuota erottamista rukousjonossa. Mutta hän sanoi, mitä hänen olisi tullut sanoa juuri nyt. Hänet täytettiin Pyhällä Hengellä St. Louisissa. Ja teini-ikäisenä tyttönä, niin kuin lapsilla on tapana, hän on ehkä tehnyt jotakin, mitä hänen ei olisi tullut tehdä. Mutta, kukapa ei olisi? Kuka ei olisi? Jos armoa ei olisi, me olisimme kaikki kadotettuja. Mutta, jos te olette halukkaat tunnustamaan vääryytenne, on Jumala oikeamielinen antamaan sen teille anteeksi.

316 Minä kohotan uskoni nyt. Herra, minä tuon tämän tytön Sinulle. Ja minä panen käteni hänen silmiensä päälle. Jumala, minä nuhtelen näitä kaiheja, ja uskon, että nämä silmät tulevat jälleen näkemään. Tulkoon elävän Jumalan jumalallinen Voima, ja antakoon Bettylle hänen näkönsä takaisin, minun rukoillessani tämän rukouksen, kun usko on ylläni. Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan Nimessä. Olkoon mahdollista minun puristaa sisareni kättä jossakin uudestaan, tänään, huomenna, tai milloin tahansa se tuleekin olemaan niin, että nuo kirkkaat silmät katsovat minuun, kun hän sanoo: "Veli Branham, minä voin ottaa pois lasini. Minä voin nähdä."

317 Ajattelehan vain kuinka ihmeellistä, etkö olisikin onnellinen nähdessäsi? Uskotko sinä sen, sisar Daugherty? [Sisar Daugherty sanoo: "Kyllä."] Ja uskotteko te sitä? [Seurakunta iloitsee.]

318 Herra, Jeesuksen, Jumalan Pojan Nimessä, anna sisarellemme hänen sydämensä kaipaus, kun hän seisoo ja on valmis kuulemaan Sinulta. Ja se Voima, joka paransi sisaremme ensimmäisellä kerralla, parantakoon Se Betty Daughertyn tällä toisellakin kerralla, Jeesuksen Nimessä. Aa-

men.

319 Veli. [Eräs veli puhuu veli Branhamille.] Veljemme haluaa pelastua. Vastaanotatko Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanasi? ["-Kyllä."] Uskotko sinä, että Hän kuoli sinun puolestasi, ja nousi ylös jälleen? ["Kyllä."] Vaaditko nyt Häntä henkilökohtaiseksi Pelastajaksesi? ["-Kyllä."]

320 Jeesuksen Kristuksen Nimessä, olkoon jokainen syntikysymys poissa tämän miehen omaltatunnolta. Voikoon veljemme vastaanottaa Pyhän Hengen. Tästä eteenpäin hänen elämänsä on nyt kristityn elämää, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

321 Käänny tähän Kuulijakuntaan päin ja sano: "Minä vastaanotan Jeesuksen Pelastajanani." [Mies sanoo: "Minä vastaanotan Jeesuksen Pelastajanani."] Nyt hän on niin iloinen, että hänen syntinsä ovat anteeksi annetut Jeesuksen Kristuksen Verellä! Siitä me pidämme, kaksoislääkinnästä, …?... [Tyhjä kohta nauhassa.]

322 Ja minä saatoin päätökseen enemmän sanomassani tänä aamuna, seurattuani tehtävää, kuin mitä olen tiennyt tai saanut aikaan seuraten kutsumustan viimeisten viiden vuoden aikana, koska olen löytänyt Jumalan tahdon keskipisteen.

323 Minun voi nyt olla vaikeaa muuttaa yhdestä palvelustehtävästä toiseen. Mutta se ei ole sitä, että palvelustehtävä muuttuisi, vaan se vie saman palvelustehtävän korkeammalle tasolle. Se on alkuperäinen tehtävä. Kaikki nämä muut asiat ovat olleet rakentamista sen päälle. Nyt on tuo aika.

324 Koko sydämelläni uskon jokaisen henkilön puolesta, jonka puolesta rukoilen. Minä uskon, että he tulevat olemaan terveitä. Ja kaiken todisteen kanssa, mitä meillä on, kaikki mitä Jumala on näyttänyt vuodesta vuoteen, todistaen pettämättömästi, että Raamattu elää jälleen, niin kuinka Se silloin voisi epäonnistua? Se ei yksinkertaisesti voi.

325 On vain yksi tapa Sen epäonnistua, ja se on, jos te ette usko Sitä. Jos Jeesus itse seisoisi täällä ja rukoilisi puolestanne, ja toimisi samoin kuin me olemme tehneet tänä aamuna, niin mitään sen enempää ei voisi tapahtua, kuin mitä tulee tapahtumaan, jos te uskotte saman uskon mitan mukaan. Koska, minä vain edustan Häntä. Minä olen armosta pelastettu syntinen, vain mies niin kuin tekin, vain inhimillinen olento. Mutta Jumalalla täytyy olla uloskäynti jossakin. Ja Hän on todistanut sen Sanal-

lansa, Hän on todistanut sen palvelustehtävän kautta, Hän on todistanut sen Herran Enkelin kautta, ja tässä se on. Nyt riippuu meistä uskommeko sitä.

326 Muistakaa nyt, aivan kuin lapsi. Jos on ollut jokin vaiva, älkää nähkö sitä enää. Jos on ollut tauti, se ei enää ole siellä. Jättäkää huomioimatta kaikki oireet, kaikki, mikä on sen vastaista, mitä on pyydetty. Monta kertaa... Jokainen lapsi, joka tulee Jumalan tykö, täytyy koetella. Meitä koetellaan, jotta nähtäisiin uskommeko me sen tai emme. Ja teillä tulee olemaan taisteluja ja vaikeuksia, mutta muistakaa, me jatkamme marssiamme.

327 Jumala siunatkoon teitä. Minä rakastan teitä. Ja minä, Jumalan avulla, toivon että Hän antaa minun palvella teitä, Hänen palvelijanansa, monena tulevana vuotena, on minun rukoukseni. Rukoilkaa minun puolestani.

328 Ja muistakaa nyt tänä iltana *Todellisen elävän Jumalan Seurakunnan vahvistukset*. Ennen sitä, nouskaamme nyt seisomaan hetkeksi.

329 Oi, onko seuraavaksi kastetilaisuus? [Veli Neville sanoo: "Uskon että on."] Kastekokous! Te ihmiset, jotka tulette kastettavaksi, oletteko te täällä? Kohottaisitteko kätenne, jos joku haluaa tulla kastetuksi? Yksi, kaksi, kolme... Kyllä. Olen oikein kovasti pahoillani, ystävät...

330 Nyt ne, joiden täytyy mennä, voivat lähteä. Meillä on kastekokous hetken kuluttua.

331 Isä Jumala, lähetä sinä nämä ihmiset pois Sinun siunaustesi kanssa, levätköön Sinun armosi heidän yllään. Me kiitämme Sinua kaikesta, mitä on saatettu päätökseen tänä aamuna, kun me vetäydymme pois tältä vuorelta, ja lähdemme ylöspäin. Herra, voikaamme me nousta tikkaita, kunnes saavutamme Jumalan Valtakunnan. Suo se, Herra. Ole kanssamme nyt. Anna anteeksi meidän syntimme, ja niille, jotka nyt kastetaan, heidän syntiensä anteeksisaaminen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ja voikoon nämä asiat olla annetut.

332 Kokoa meidät yhteen jälleen tänä iltana. Voikoon Sinun Voimasi ja Sinun siunauksesi olla yllämme tänä iltana. Voikoon se olla suuri ilta tänä iltana. Voikoon monet, jotka ovat sekaannuksessa, tulla oikaistuiksi tänä iltana. Suo se, Isä, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

333 Hyvä on, te voitte istuutua nyt jos tahdotte, sillä aikaa kun me val-

mistaudumme kastamista varten.

branhaminsaarnoja.fi